ท้องฟ้า แสนสดใส
พร้อมต้อนรับ วัยเกษียณ
ความสัมพันธ์ไม่แปรเปลี่ยน
เพื่อนนักเรียน จปร. ๓๐

"แจ้งข่าวสารเพื่อน ๆ"
ไม่พลาดทุกข่าวสาร เชิญห้องไลน์
"จปร.๓๐ และเพื่อน"

สารเวียน จปร.๓๐

ฉบับที่ ๓/๒๕๖๓ (ก.ย. - ธ.ค. ๖๓)

ต้อนรับ "งานเลี้ยงรุ่น" & www.friends1935.com

Jana cafe&bistro

ให้บริการร้านอาหาร และ กาแฟ

Jana Cafe & Bistro

เปิดบริการ 09.00 - 21.00 (ร้านปิดทุกวันจันทร์)

ถ.เลียบคลอง 5 ลำลูกกาฝั่งทิศตะวันตก

เข้าได้สองทาง ฝั่ง ถ.รังสิต - นครนายก

(เข้าทางวัดมูลจินดา) ฝั่ง ถ.ลำลูกกา

สำรองที่นั่ง : 081-8257510

สาส์นจากประธาน

๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓

เรื่อง **ขอเชิญชวนร่วมบริจาคสมทบกองทุนสวัสดิการ จปร.๓๐**

เรียน เพื่อน จปร.๓๐

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ประมาณการความต้องการงบประมาณกองทุนสวัสดิการ จปร.๓๐

๒. แบบฟอร์มแสดงเจตนารมณ์ให้การสนับสนุนกองทุนสวัสดิการ จปร.๓๐

ตามที่คณะกรรมการ จปร.๓๐ มีมติไม่จัดกิจกรรมหารายได้เข้ารุ่นในลักษณะขอรับการสนับสนุนจากบุคคลภายนอก ตลอดจนบริษัทต่าง ๆ นั้นเห็นควรที่พวกเราสมาชิก จปร.๓๐ ควรช่วยเหลือพวกเรากันเอง โดยการร่วมกันบริจาคเงินสมทบกองทุนสวัสดิการ จปร.๓๐ ตามกำลังความสามารถ

ระบบการเงินของ จปร.๓๐ ประกอบด้วย ๒ ส่วนหลัก ได้แก่

ส่วนแรก : กองทุนสวัสดิการ จปร.๓๐ เป็นกองทุนหลักที่ใช้ในการบริหารงานประจำ และใช้เป็นสวัสดิการ การเจ็บป่วย/ การเสียชีวิต/ ความเดือดร้อนต่าง ๆ ที่มีระเบียบระบุถึงแนวทางการใช้จ่ายอย่างชัดเจน

ส่วนที่สอง : โครงการเพื่อนช่วยเพื่อน จปร.๓๐ เป็นกองทุนสวัสดิการเพิ่มเติมเพื่อช่วยเหลือเพื่อนที่ประสบความเดือดร้อนเพิ่มเติมจากกองทุนในส่วนแรก (กองทุนสวัสดิการ จปร.๓๐)

กองทุนสวัสดิการ จปร.๓๐ นั้น เป็น**กองทุนระยะยาว** ที่มุ่งช่วยเหลือเพื่อนทุกคนจนถึงเพื่อนคนสุดท้าย และใช้ในการบริหารงานรุ่นในห้วงระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งมีความต้องการงบประมาณสูง ประมาณเกือบ ๑๐ ล้านบาท รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ ทั้งนี้ คณะกรรมการรุ่นฯ เห็นควรที่จะระดมทุนในลักษณะ ค่อยเป็นค่อยไป เพื่อให้สามารถบริหารงานรุ่นได้ในห้วงระยะเวลาหนึ่ง โดยขั้นต้นได้ตั้งเป้าหมายไว้ประมาณ ๕ ล้านบาท

เพื่อน ๆ ครับ กองทุนสวัสดิการ จปร.๓๐ นี้ เป็นกองทุนของพวกเราครอบครัว จปร.๓๐ ที่ทุกคนได้ร่วมกันจัดตั้งเพื่อพวกเราทุกคน เป็นสายใยรักและความผูกพันกันตลอดไป ผมจึงขอเชิญชวนเพื่อน ๆ ร่วมบริจาคสมทบกองทุนสวัสดิการ จปร.๓๐ ตามกำลังความสามารถ รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ เป็นอย่างสูงครับ

พล.อ.

(กนิษฐ์ ชาญปรีชญา)

ประธานรุ่น จปร.๓๐

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1 ประมาณการความต้องการงบประมาณ กองทุนสวัสดิการ จปร.30

ลำดับ	รายการ	ความต้องการงบประมาณ	หมายเหตุ
1.	งบบริหารงานประจำ - สนับสนุนกิจกรรมมูลนิธิ รร.ตท., มูลนิธิ 905, กิจกรรม รร.ตท./จปร., งานเลี้ยงรุ่น, การจัดทำสารเวียน, งานธุรการ และอื่น ๆ	3,000,000	คิดปีละ 300,000 บาท ประมาณการขั้นต้น 10 ปี
2.	งบสวัสดิการ - สำหรับสวัสดิการ การเจ็บป่วย/การเสียชีวิต/ความเดือดร้อนต่าง ๆ ของสมาชิก จปร.30 และครอบครัว	6,250,000	- คิดครอบครัวละประมาณ 25,000 บาท (กรณีเสียชีวิต สมาชิก 20,000 บาท, ครอบครัว 5,000 บาท) สมาชิกยังมีชีวิตอยู่ 250 คน
รวมความต้องการทั้งสิ้น 9,250,000 บาท (เก้าล้านสองแสนห้าหมื่นบาท)			

สิ่งที่ส่งมาด้วย 2 แบบฟอร์มแสดงเจตนารมณ์ในการสนับสนุนกองทุนสวัสดิการ จปร.30

ข้าพเจ้า..... สมาชิก จปร.30 และเพื่อน ขอให้การสนับสนุน กองทุนสวัสดิการ จปร.30 เป็นเงินจำนวน ..... บาท

ลงชื่อ

(.....)

สมาชิก จปร.30 และเพื่อน

...../...../.....

- โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารทหารไทย สาขาซีคอน บางแค
  หมายเลขบัญชี 138-2-91853-8
  ชื่อบัญชี นายวุฒิไกร คล้ายทอง/นายธีระพล มณีแสง/นายชัยณรงค์ กิจรุ่งโรจน์เจริญ

การตอบรับ - ทางโทรศัพท์ และ ทางไลน์ส่วนตัว

1. พล.ท. วุฒิไกร คล้ายทอง 081 657 6510
2. พล.ท. ธีระพล มณีแสง 081 625 9247
3. พล.ท. ชัยณรงค์ กิจรุ่งโรจน์เจริญ 099 161 5916

“เรามีหน้าที่อะไร อยู่ในสถานะไหน
เราต้องทำดีที่สุดในสถานะนั้น ๆ”
(หลวงพ่ออินทร์ถวาย วัดป่านาคำน้อย จว.อ.ด.)

จากฝ่ายเลขานุการฯ

สวัสดีครับเพื่อน ๆ สมาชิกครอบครัว จปร.30 ที่รักทุกท่าน สารเวียน จปร.30 ฉบับที่ 3/2563 เป็นฉบับย่างเข้าสู่ยามเกษียณอายุราชการเกินกว่า 90% ของเพื่อน ๆ แล้วครับ เป็นยามที่พวกเราส่วนใหญ่หมดภาระหน้าที่การงาน มีเวลาให้กับครอบครัว เพื่อน ๆ ญาติสนิทมิตรสหาย และตอบแทนสังคมได้ในบางโอกาส เป็นยามที่พวกเราสามารถหาความสุขได้อย่างเต็มที่ทั้งภายใน (จิตใจ) ภายนอก ตามความชอบของแต่ละบุคคล ควบคู่ไปกับการดูแลสุขภาพและการชื่นชมความสำเร็จของลูก ๆ หลาน ๆ ครับ

สารเวียนฉบับนี้มาพร้อมกับการจัดงานรุ่นประจำปี ที่สโมสรกรมยุทธโยธาทหารบก ในวันเสาร์ที่ 7 พ.ย. 63 เวลา 18.00 น. เป็นฉบับที่อุดมไปด้วยเพื่อน ๆ นักเขียนจำนวนมากที่จะมอบความสุขให้กับเพื่อนในหลากหลายด้าน เพื่อให้พวกเราสามารถรับรู้ความเป็นไปของเพื่อน ๆ เพื่อให้พวกเราคลายความคิดถึง/รำลึกความทรงจำที่ดี/ส่งมอบความปรารถนาที่ดีซึ่งกันและกัน อีกหนึ่งช่องทางการติดต่อสื่อสารเพิ่มเติมจากการติดต่อกันทาง IT (App., เว็บไซต์, ไลน์) สมกับความเป็นครอบครัวเดียวกัน (We Are the Family) อย่างแท้จริง

เพื่อน ๆ ครับผมมีเรื่องสำคัญที่จะเรียนให้เพื่อนได้รับทราบคือ มติจากการประชุมคณะกรรมการรุ่นฯ เมื่อ 6 ต.ค. 63 เกี่ยวกับการบริจาคเงินสมทบกองทุนสวัสดิการ จปร.30 ซึ่งเป็นเรื่องสืบเนื่องจากสาส์นประธานฉบับนี้ที่เคยขอเชิญเพื่อน ๆ ร่วมบริจาคเงินสมทบกองทุนสวัสดิการ จปร.30 เมื่อ 31 ก.ค. 63 (ซึ่งเพื่อน ๆ คงได้รับหนังสือแล้วทุกคน) มีเพื่อน ๆ หลายคนเข้าใจว่าได้บริจาคแล้วในกองทุนเพื่อนช่วยเพื่อน จปร.30 (ซึ่งเป็นคนละกองทุนกัน) จึงยังไม่บริจาคเพิ่มเติม ประกอบกับมีข้อเสนอแนะจากเพื่อน ๆ หลายคนมายังประธาน ขอให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการบริจาคและให้คณะกรรมการฯ กำหนดวงเงินที่เหมาะสม ซึ่ง **คณะกรรมการฯได้มีมติ “เห็นชอบให้เพื่อน ๆ**

สมาชิกทุกท่าน กรุณาร่วมบริจาคเงินสมทบ กองทุนสวัสดิการ จปร.30 (กองทุนหลัก) อย่างน้อยท่านละ 10,000 บาท โดยทยอยส่งได้” สำหรับเพื่อน ๆ ที่จะบริจาคสมทบมากกว่านี้ เพื่อเป็นสวัสดิการให้กับรุ่น/เพื่อน ๆ คณะกรรมการฯ มีความยินดีเป็นอย่างยิ่ง และขอขอบคุณล่วงหน้า เนื่องจากเรามีความต้องการงบประมาณเพื่อดำเนินการรุ่นประมาณ 10 ล้านบาท โดยกำหนดในขั้นต้นที่ 5 ล้านบาทก่อน ถ้าเพื่อน ๆ บริจาคครบทุกท่านคนละ 10,000 บาท ก็จะได้งบประมาณ 2.5 ล้านบาท เท่านั้น ยังมีความต้องการอีกมาก

ถ้าเพื่อนไปอ่านสาส์นประธานอย่างละเอียดก็จะเข้าใจว่า **ระบบการเงินของรุ่นเราประกอบด้วย 2 ส่วนหลัก ๆ** คือ

กองทุนสวัสดิการ จปร.30 (กองทุนหลัก) กับ**โครงการเพื่อนช่วยเพื่อน จปร.30 (กองทุนเพิ่มเติม)**

เงินบริจาคจากเพื่อน ๆ ที่เรากำลังระดมอยู่นั้นจะเข้า**สมทบกองทุนสวัสดิการ จปร.30 (กองทุนหลัก)**

ส่วนโครงการเพื่อนช่วยเพื่อน จปร.30 ในรูปกองทุนย่อย ๆ ต่าง ๆ ที่เพื่อนเคยร่วมบริจาคนั้น ใช้เป็นกองทุนเพิ่มเติมเสริมให้กับกองทุนหลัก ที่มีระเบียบระบุอย่างแน่ชัดว่าจะช่วยเหลือในแต่ละกรณีอย่างไรและเท่าไร ซึ่งอาจไม่พอเพียงกับความเดือดร้อนของเพื่อน ๆ โครงการเพื่อนช่วยเพื่อน จปร.30 (กองทุนเพิ่มเติม) ซึ่งเปรียบเสมือนกองหนุน ก็จะมาให้ความช่วยเหลือเพิ่มเติมครับ ตามเหตุผลความจำเป็นในแต่ละกรณี หวังว่าเพื่อน ๆ คงเข้าใจและช่วยกันระดมบริจาคเพื่อสมทบกองทุนสวัสดิการ จปร.30 ของพวกเรานะครับ ถือเป็นการทำบุญล่วงหน้าให้กับตัวเราเองและเพื่อนทุกคน **“ขอบคุณมากครับ”**

Life style in digital Technology

(วิถีชีวิตเทคโนโลยีดิจิทัล)

โดย ***"ทีมไอที"***

แผนที่แสดงตำแหน่งที่อยู่บ้านเพื่อน จปร.30

เพื่อน ๆ คงจำได้สมัยที่พวกเรารับการศึกษาในโรงเรียนเสนาธิการทหารบก เรามีการนำแผนที่ภูมิประเทศมาติดบนไวท์บอร์ด แล้วนำแผ่นบริวารที่เป็นพลาสติกใสมาทาบ แล้วพวกเราก็ละเลงสีเป็นรูปสัญลักษณ์ทางทหาร โดยใช้สีน้ำเงินแทนฝ่ายเรา และสีแดงแทนฝ่ายข้าศึกในการศึกษาเป็นคณะได้นะครับ

ปัจจุบันโดยเทคโนโลยีภูมิสารสนเทศ (Geospatial) ทำให้เราสามารถนำแสดงข้อมูลแผนที่ภูมิประเทศและนำแผ่นบริวารหรือทางภาษาของนักคอมพิวเตอร์เรียกว่า Overlay ที่เป็นลักษณะของแฟ้มข้อมูล (File) มาทาบทับและแสดงผลผ่านทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพื่อให้เราได้รับทราบถึงข้อมูลดังกล่าวผ่านทางเครื่องคอมพิวเตอร์หรือมือถือ แนวความคิดดังกล่าวสามารถใช้บริการโดยผ่านทาง Google My Maps ดังเช่น **พี่หนู (กิตติศักดิ์ หนูนิมิตร)** ได้เป็น **"หัวหอก"** ในการดำเนินการโดยใช้แผนที่ของ Google Maps และมี Overlay เป็นตำแหน่งที่อยู่ของบ้านเพื่อน จปร.30 เพื่อนบางคนอาจสงสัยว่า Google Maps กับ Google My Maps ต่างกันอย่างไร คำตอบก็คือ Google Maps แสดงแผนที่และข้อมูล หรือ Overlay ในลักษณะที่ทาง Google ดำเนินการให้เราส่วน Google My Maps เป็นการแสดงแผนที่และข้อมูลหรือ Overlay ในลักษณะที่เราเป็นผู้ดำเนินการเองแล้วเผยแพร่หรือ Share ให้กลุ่มคนที่เราต้องการให้เห็นครับ

โดยที่ข้อมูลอาจมีหลายชั้นหรือหลาย Overlay โดยในทางการออกแบบเรามีหลักการคือ ให้ Overlay ข้อมูลที่สำคัญอยู่ชั้นหน้า ข้อมูลที่สำคัญรองลงมาอยู่ชั้นรองถัดไปครับ เขียนมาคงพอทำให้เพื่อน ๆ ได้มีความกระจ่างบ้างนะครับในแนวความคิดของแอปพลิเคชันที่เรียกว่า Google My Maps ไม่มากก็น้อยนะครับ

ดูแผนที่แสดงตำแหน่งที่อยู่บ้านเพื่อนจปร.30 ได้ที่ **https://goo.gl/maps/JiCz7DEMKaSqok7t7**

แนวทางในการทำ Google My Maps **http://www.loppao.com/icenter/news/9.pdf**

แนะนำเว็บไซต์

www.friends1935.com

ปรับปรุงเว็บไซต์ใหม่ให้มีข้อมูลที่ตรงกับความต้องการมากขึ้น

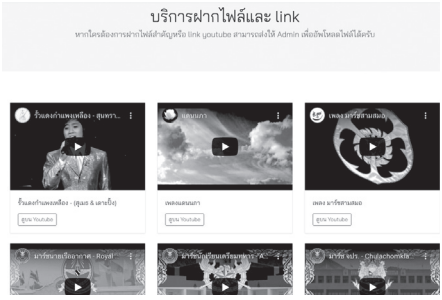

มีอะไรใหม่ใน

แอป friends1935 บนมือถือ Android

- เพิ่มเติมฟังก์ชัน ธุรกิจของเพื่อน สามารถดูข้อมูลรายละเอียดของเพื่อน ๆ รูปภาพที่ตั้ง รวมทั้งสามารถนำทางไปยังสถานที่ตั้งของธุรกิจได้ ผ่านโปรแกรม Google map
- เพิ่มเติมเมนูรางวัลเกียรติยศ

เงินทอง (เพื่อน) ต้องรู้

โดย *พี่เต้ เหรัญญิก*

เรียน ประธานรุ่น จปร.30 และคณะกรรมการ

ขอรายงานสรุปสถานภาพเงินรุ่น ต่อจากการสรุปยอดรายงานเมื่อ 12 พ.ค. 63 ถึงปัจจุบัน ตัดยอด ณ วันที่ 5 ต.ค. 63 โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ยอดยกมาจากรายงานครั้งก่อน จำนวน 411,338.91 บาท

2. รายจ่ายประจำเดือน จำนวน 5 เดือน (มิ.ย. 63 - ต.ค. 63)

2.1 ช่วยเหลือเพื่อน จำนวน 3 ราย ดังนี้

2.1.1 **สมชาติ มณีเทศ** เดือนละ 7,000 บาท เป็นเงิน 35,000 บาท

2.1.2 **ชูชาติ พรหมยิ้ม** เดือนละ 3,000 บาท เป็นเงิน 15,000 บาท

2.1.3 **กุลดิลก ทิวไผ่งาม** เดือนละ 10,000 บาท เป็นเงิน 50,000 บาท

2.2 ช่วยเหลือบุตรเพื่อน จำนวน 2 ราย รายละ 1,000 บาท/เดือน จำนวน 5 เดือน ดังนี้

2.2.1 **น.ส.ปภาวดี เป้าทอง** เป็นเงิน 5,000 บาท

2.2.2 **ด.ช.พงศกร เป้าทอง** เป็นเงิน 5,000 บาท

2.3 สรุป**รายจ่าย**ประจำ ที่ใช้ในห้วง 5 เดือน ตามข้อ 2.1 และ 2.2 เป็นเงิน 110,000 บาท

3. **รายรับ-รายจ่าย**ทั่วไปในห้วง มิ.ย. 63 - ต.ค. 63 (ตามเอกสารที่แนบ) มีจำนวน **71,818.08** บาท

4. สรุปในห้วง มิ.ย. 63 - ต.ค. 63 มีรายจ่ายทั้งสิ้น 181,818.08 บาท เมื่อหักลบกับยอดยกมาตามข้อ 1 จำนวน 411,338.91 บาท คงเหลือเงินรุ่น จปร.30 ณ วันที่ 5 ต.ค. 63 จำนวนทั้งสิ้น 229,520.83 บาท ตรวจถูกต้อง

(ลงชื่อ) พล.ท. **วุฒิไกร คล้ายทอง**

(**วุฒิไกร คล้ายทอง**)

5 ต.ค. 63

รายรับ - รายจ่ายทั่วไป

(ห้วง 13 พ.ค. - 5 ต.ค. 63)

ว.ด.ป.	รายการ	จำนวนเงิน		หมายเหตุ
		รับ	จ่าย	
25 มิ.ย. 63	**พล.อ. ธงชัยฯ** มอบสปอนเซอร์ค่าทำสารเวียน รุ่น จปร.30	12,000		
25 มิ.ย. 63	จ่ายค่าทำวารสารเวียนฯ ให้บริษัท ธนอรุณการพิมพ์ จำกัด		12,000	
3 ก.ค. 63	งานศพเพื่อน **สุรพล ทองลับแก้ว**		22,000	**พล.ท. หัสฎีฯ**
15 ก.ค. 63	งานศพเพื่อน **วรเกียรติ มิตรพิบูล**		22,000	**คุณแม่สุพัตรา มิตรพิบูล**
5 ส.ค. 63	งานศพบิดาเพื่อน **กิตติพงษ์ คงอดิศักดิ์**		7,000	
2 ก.ย. 63	งานศพมารดาเพื่อน **กิตติศักดิ์ หนูนิมิตร**		7,000	
18 ก.ย. 63	งานศพบิดาเพื่อน **หาญณรงค์ รักษ์ศรีทอง**		7,000	
3 ต.ค. 63	ค่าหมวก (5,000) และค่าทำป้ายชื่อ (1,800) สำหรับ **พล.ต. ดร.สุชาต จันทรวงศ์** กรณีได้รับการโปรดเกล้าฯ		6,800	
5 ต.ค. 63	ดอกเบี้ยเงินฝาก	166.92		
5 ต.ค. 63	ค่าธรรมเนียมการโอนเงินต่างธนาคารตลอด 5 เดือน		185	
	รวม	**12,166.92**	**83,985**	
	สรุปมีรายจ่าย	71,818.08		

ตรวจถูกต้อง

(ลงชื่อ) พล.ท. วุฒิไกร คล้ายทอง

(วุฒิไกร คล้ายทอง)

5 ต.ค. 63

สถานภาพกองทุนตามโครงการเพื่อนช่วยเพื่อน จปร.30 (10 ต.ค. 63)

1) กองทุนช่วยเหลือเพื่อน นายกุลดิลก ทิวไผ่งาม

- ครั้งคราว = 227 กองทุน
- รายเดือน = 15 กองทุน
- รายปี = 12 กองทุน

รวมทั้งสิ้น = 254 กองทุน

- สถานภาพเงินกองทุน ณ 10 ต.ค. 63 คงเหลือ 56,560.26 บาท
- **พล.อ. ทศพร หอมเจริญ** เป็นผู้ประสานงานกองทุน

2) กองทุนช่วยเหลือบุตรเพื่อน พ.อ. ณรงค์ฤทธิ์ สุวรรณบุบผา

- ยอดเงินใช้ได้รวม = 204,577 บาท
- ค่าใช้จ่ายบุตร 1 คน ดังนี้
- ค่าใช้จ่ายรายเดือน จำนวน = 21,000 บาท (3 เดือน เดือนละ 7,000 บาท)
- ค่าการศึกษาเทอมต้น = 14,000 บาท
- รวมค่าใช้จ่าย 14,000 + 21,000 = 35,000 บาท
- ยอดเงินปัจจุบันคงเหลือ 204,577 - 35,000 = 169,577 บาท
- สถานภาพเงินกองทุน ณ 10 ต.ค. 63 คงเหลือ 169,577 บาท
- **พล.อ. ณัฏฐ์สิทธิ์ ละแมนชัย** เป็นผู้ประสานงานกองทุน

3) กองทุนช่วยเหลือเพื่อน (กองทุนรวม)

- ครั้งคราว = 727 กองทุน
- รายเดือน = 14 กองทุน

รวมทั้งสิ้น = 741 กองทุน

- สถานภาพเงินกองทุน ณ 10 ต.ค. 63 คงเหลือ 373,176 บาท
- **พล.ท. สัมพันธ์ เงาศรี** เป็นผู้ประสานงานกองทุน

บทเรียนของ
โควิด-19
และแผนรับมือโรคอุบัติใหม่ในอนาคต (โดยอั๋น19)

บทเรียนของโควิด-19 และแผนรับมือโรคอุบัติใหม่ในอนาคต การแพร่ระบาดของ COVID-19 ถือว่าเป็นโรคอุบัติใหม่ที่ส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยในชีวิตของประชาชนทุกคนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และยังสร้างความไม่แน่นอนต่อความมั่นคง เศรษฐกิจ และสังคม โดยเฉพาะผลกระทบต่อการดำเนินวิถีชีวิตในแบบปกติของประชาชน จึงถือว่าเป็นภัยคุกคามในรูปแบบใหม่ที่สร้างความเสียหายไปทั่วโลกอย่างรุนแรง

สำหรับประเทศไทยได้รับผลกระทบอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ต่อวิกฤตครั้งนี้ การระบาดของโรคติดเชื้อ COVID-19 เป็นศัตรูที่มองไม่เห็น ภัยคุกคามดังกล่าวซึ่งไม่สามารถป้องกันได้โดยอาศัยกองกำลังของชาติ จึงนำมาสู่การตัดสินใจของผู้นำประเทศ ที่ตัดสินใจอย่างเฉียบขาดด้วยการใช้กลยุทธ์ตัดไฟตั้งแต่ต้นลม เพื่อลดความเสี่ยงในการนำเข้าเชื้อจากต่างประเทศในช่วงแรกของการระบาดในเดือนมีนาคม 2563 โดยการตัดสินใจประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักรอย่างทันท่วงทีก่อนที่ COVID-19 จะแพร่ระบาดจนควบคุมไม่ได้เพื่อรักษาชีวิตประชาชนไทยให้ได้มากที่สุด

การต่อสู้เพื่อปกป้องประชาชนครั้งนี้หลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะต้องมีความเสี่ยงจะสูญเสียทางเศรษฐกิจบางส่วนและส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ถึงแม้การทำงานของ**สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ**และส่วนราชการต่าง ๆ จะสามารถปรับตัวอย่างรวดเร็วในการรับมือกับโรคอุบัติใหม่ครั้งนี้ได้อย่างรวดเร็ว แต่ในอนาคตจำเป็นต้องพัฒนากลไกการเตรียมพร้อมต่อการรับมือกับภัยคุกคามทุกรูปแบบให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ซึ่งการดำเนินการเพื่อให้บรรลุตามเป้าประสงค์ดังกล่าว ในระยะแรกซึ่งมีความเร่งด่วน สำนักงานฯ ได้ปรับกลไก

ภายใต้แผนเตรียมพร้อมแห่งชาติ ให้สอดคล้องเชื่อมโยงกับแผนยุทธศาสตร์เตรียมความพร้อม ป้องกันและแก้ไขปัญหาโรคติดต่อใหม่ของกรมควบคุมโรค โดยจัดให้มี**ระบบบูรณาการในการบริหารวิกฤติการณ์ในแบบ Single Command** เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถรับมือกับวิกฤติการณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างเป็นเอกภาพและมีแนวทางปฏิบัติงานได้ในทิศทางเดียวกัน รวมทั้งดำเนินการพัฒนากฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ครอบคลุมประเด็นการรับมือโรคติดต่อใหม่ที่รวมถึงโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำ โดยให้ความสำคัญกับการดำเนินการในเชิงป้องกันที่มุ่งเน้นการรักษาความปลอดภัยของประชาชนเป็นหลัก

ในระยะต่อไป สมช. จะหารือร่วมกับหน่วยงานความมั่นคงเพื่อปรับแผนแม่บทรองรับยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคงและนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ โดยจะศึกษาการเตรียมพร้อมเกี่ยวกับกลไกใน**การรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจ** (Economic Security) ควบคู่ไปกับ**ประเด็นความมั่นคงของมนุษย์** (Human Security) ซึ่งปฏิเสธไม่ได้ว่าเป็นปัจจัยความสำเร็จในการรับมือ COVID-19 คือ**ความสมดุลระหว่างการรักษาความมั่นคงและการขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจให้ไปได้พร้อม ๆ กัน**

การร่วมมือกันแสวงหาแนวทางเพื่อดำรงวิถีชีวิตต่อไปตามแนวทางของฐานวิถีชีวิตใหม่ (New Normal) จะส่งผลดีกับประเทศชาติ ประชาชน และระบบเศรษฐกิจให้มีความยั่งยืน มั่นคง และมีเสถียรภาพ รวมทั้งมีความพร้อมที่จะรับมือกับภัยคุกคามในรูปแบบใหม่ ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นได้ในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย

พี่อั๋น ลมช. (ปังมาก !)
“**ผมเป็นแฟนหงส์แดง Liverpool** มีคน (รุ่นน้อง ตท.29) ทำ Mask มาให้ พร้อม **เลข 19 คือเลขรุ่นเตรียมทหาร 19...**ส่วนลูกชายเป็นแฟน ผีแดง Man U แต่ (เรา) อยู่ด้วยกันดี...” (Deep Blue Sea @Wassana Nanuam 21 พ.ค. 63)

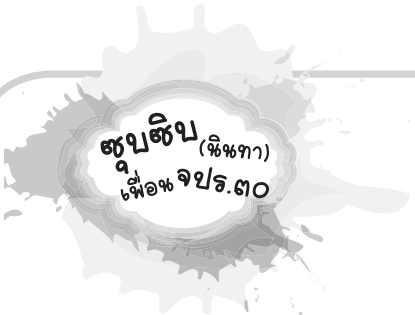

สวัสดีครับเพื่อน ๆ เผลอไปไม่นาน **สารเวียน จปร.30** ฉบับต้อนรับ “**งานเลี้ยงรุ่น**” ก็ก้าวเข้าสู่ฉบับที่ 3 (ประจำปี 2563) ท่ามกลางสถานการณ์ COVID-19 ที่ยังมีคนทั้งโลก ตาย + ติดเชื้อกันเป็นแสนเป็นล้าน แต่ในไทยกลับหยุดการติดเชื้อจากภายในเกือบเป็น 0 มามากกว่า 4 เดือนติดต่อกันแล้ว ทั้งที่สถานการณ์ทางการเมืองและการชุมนุม (ระหว่าง ก.ย. - ต.ค. 63) ที่เริ่มจะร้อนระอุ ท้าทายว่าระหว่างการเมือง VS การระบาดระลอก 2 “**อะไรจะปังกว่ากัน**” @ต้องขอชื่นชมพี่**อั๋นอดีต ลมช./เลขา ศบค.** ที่มีบทบาทนำในอีกมิติหนึ่งในการสยบโรคร้ายในคราวนี้พร้อมเฉลยว่า “**เลข 19**” ที่ปักข้าง MASK สีแดงสดด้านซ้าย มิได้หมายถึงผู้พิชิต COVID-19 หรือแชมป์ครั้งที่ 19 ของทีมหงส์แดง แต่อย่างใด ? แต่หมายถึง “**ตท.19**” แบบชัด ๆ เจน ๆ ! ไม่มีกั๊ก) @ตามหลังพี่**อั๋น**มาเป็นคนที่ 5 ของ ต.ท.19 เมื่อ “**พี่นะ อดีตรอง ผบ.ทสส.**” เตรียม**รับรางวัลเกียรติยศจักรดาว**ในปีหน้า (27 ม.ค. 64) ณ รร.ตท. @หากเป็นไปตามแผนงานของ**พี่อ๊อด** หน.ฝ่ายกิจกรรมพิเศษ ก็คาดว่าเมื่อเพื่อน / ครอบครัวได้รับสารเวียนฉบับนี้คงกำลังได้อ่านเล่น ๆ หรือกำลังพบปะเพื่อน ๆ สังสรรค์สนุกสนานกับกิจกรรมใน “**งานเลี้ยงรุ่น**” กันอีกครั้งหนึ่ง @ก่อนอื่นตามธรรมเนียมก็จำเป็นต้องแสดงความเสียใจและ**ร่วมระลึกถึง**เพื่อนที่มิได้มาในงานนี้แน่นอน เนื่องจากได้ “**เสียชีวิต**” ไปก่อนหน้า (เว้นมีเพื่อน **จุดธูป** เชิญมา **เหวอ** !!) @อาจจะยาวหน่อยเพราะจำเป็นต้องอธิบาย :- เริ่มจากเพื่อน**หนุ่ม** (**สุรพล ทองลับแก้ว**) เสียชีวิต **(2 ก.ค. 63)** ด้วยโรคมะเร็งตับ พระราชทานเพลิงศพ ณ วัดด่านสำโรง จว.ส.ป. @ในขณะเดียวกันมีเพื่อนแจ้งข่าวว่า **เพื่อนป๊อก** (**วรเกียรติ มิตรพิบูล**) ได้เสียชีวิตแล้วเมื่อต้นปีก่อน (**8 ก.พ. 62**) โดยเหตุขัดข้องบางประการทำให้ “**รุ่น**” เพิ่งทราบ **ประธานอ้น**จึงได้แก้ปัญหาเร่งด่วนโดยได้มอบเงินช่วยเหลือ (สวัสดิการรุ่น) แก่**คุณปิ๊ก** (**วรกมล มิตรพิบูล**) น้องชายเมื่อ 15 ก.ค. 62 ในโอกาสวันประชุมกรรมการรุ่น ที่ห้องประชุม สส. @ต้องขอบคุณ**พี่ทวี พี่โบ้ - พี่โหน่ง** ที่ช่วยเดินเรื่องเบิกเงิน “**บำเหน็จตกทอด**” ที่ค้างจ่ายในส่วนของคุณแม่จนกรมบัญชีกลางสั่งจ่ายเรียบร้อย (สำคัญที่สุดต้องยกเครดิตให้**พี่อู๊ดดี้** ผู้แจ้งว่ามีสารเวียนของ

พี่ป๊อกตีกลับ (ไม่มีผู้รับ) และ**พี่ไก่ (ภูวนัย)** ที่มุ่งมั่นใช้เครื่องมือ/เครือข่ายสืบค้นจนยืนยันสถานภาพชัดเจนว่าเพื่อน “**ตายแล้ว**”) @ถัดมาคืองานพระราชทานเพลิงศพ พ.อ. (พ.) **วัชระ คงอดิศักดิ์** อดีต หก.อศจ.ยศ.ทบ. คนแรก (**บิดาของเพื่อนเมา - กิตติพงษ์**) เมื่อ 8 ก.ค. 63 ที่วัดโสมฯ น่าชื่นชม “**ประธานอ้น**” ได้ทำหน้าที่แทน “**ลูกชาย**” ส่งวิญญาณ “**คุณพ่อ**” สู่สุคติ @และที่สำคัญคือ คุณแม่**วัชรี**แจ้งว่าทำใจ (มากว่า 20 ปี) ได้แล้วที่จะต้องแจ้งให้ศาลสั่งให้ ลูกชายเป็น “**คนสาบสูญ**” (**ตายตามกฎหมาย** / ล่าสุดศาลสั่งฯ แล้วเมื่อ 14 ก.ย. 63) @สำหรับข่าวสารงานศพ ต้องขอบคุณ **พี่บู** ที่ผ่านศาลา 8 แล้วเห็นนามสกุล **“คงอดิศักดิ์”** จึงสอบถามและรับเป็นประธานรดน้ำศพ (ตามที่ญาติร้องขอ) ก่อนส่งข่าวให้รุ่นทราบ/บ่งบอกเรื่องราวให้คนรู้ว่า **“เราคือครอบครัวเดียวกัน”** @ถัดมายังศาลา 10 **พี่หนู**ฝากขอบคุณเพื่อน ๆ ที่มาร่วมทำบุญ/ฟังสวดศพ**คุณแม่** (เสียชีวิต 6 ส.ค. 63) อีก 100 วัน เชิญร่วมงานพระราชทานเพลิงศพอีกครั้ง @และล่าสุดที่จว.น.ศ. เมื่อ 26 ก.ย. 63 งานศพ**คุณพ่อพี่หาญ (เรือตรี สุกรี รักษ์ศรีทอง)** ณ เมรุวัดเขากลาย ต.ชะมาย อ.ทุ่งสง @ขอชื่นชม **พี่อ้น** รับเป็นประธาน/พระราชทานเพลิงศพ **ทุกงาน** @โปรดเกล้าฯ แล้วก่อน 19 ก.ย. 63 (ตามคาด) ต้องยินดีกับเพื่อน (แต่งกาย ทบ.) เลื่อนขึ้นครองอัตราสูงขึ้น (แบบ (**จำใจต้อง**) พอเพียง) รวม 9 คน (แยกอัตราเป็น พล.ต. 1, พล.ท. 1, พล.อ. 5, พล.อ.(พ.) 2) เริ่มเรียงลำดับจาก **พี่ปื๊ด (สุชาต)** เป็นนายพลตรี (คนสุดท้ายของเพื่อนที่ยังรับราชการอยู่) **พี่ป๊อด (ศักดิ์สิทธิ์**เป็น พล.ท.) ต่อด้วย **พี่บู หมอก อาร์ต (กฤษณ์) แป๊ะ งอก** (เป็น **พล.อ.**) ส่วน**พี่เป้ง**เป็น **รอง ผบ.ทบ.** และ**พี่ป้อง** - นั่ง **จเรทหาร**ทั่วไป แทน**พี่โก้**) @เกี่ยวเนื่องกัน วาระเกษียณอายุ (1 ต.ค. 63) ซึ่งปีนี้รุ่นเรา (แต่งกาย ทบ.) **เกษียณ**มีจำนวนมากที่สุดถึง **57 คน** (สังกัด **กห.54** ที่เหลือคือ**พี่อั๋น ลมช.**+ **ชา DSI + จ๊อด อผศ.**) กอปรกับปีนี้ ทบ.ได้จัดพิธีเทิดเกียรติฯ ที่ บก.ทบ. (เป็นครั้งแรก) เมื่อ 18 ก.ย. 63 @เพื่อชดเชยบรรยากาศ (การเกษียณ) แบบเดิม ๆ จึงต้องขอชื่นชม **ปธ.อ้น+พี่มิก** เลขานุการรุ่น ที่ริเริ่มพาเพื่อน ๆ อำลาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ รร.จปร. อาทิ พระบรมรูป ร.5 ที่หน้า บก.รร.จปร ศาลาวงกลม ห้องพระบารมีปกเกล้า (มีพระรูปพระบูรพมหากษัตริยาธิราชเจ้าทุกพระองค์) ปิดท้ายด้วย **“อนุสรณ์สถาน รร.ตท.”** เพื่อความเป็นสิริมงคล มีเพื่อน ๆ + ครอบครัว

เข้าร่วมกิจกรรมเกือบ 30 คน @งานนี้มี **พี่ติ่ง พี่จู๊ฟ พี่ต๋อย** และ**พี่เหน่ง** (เกษียณ 64) เข้าร่วมด้วย อ้างว่า **"กลัวปีหน้าไม่มีใครจัดให้ แน่ะ!"** @เรื่องเดียวกัน ต้องขอแสดงความยินดีกับเพื่อน + ครอบครัวที่รับยศเพิ่มจากการขอ Early (2 ต.ค. 62) เป็น พล.อ.-2 (**ป้อม/เถาว์ + ต๋อง/วินัฐ**) + **พล.ท.-2** (**ทัพ** + **ชัยยุทธ**) นอกนั้นเป็น 3 พล.ต.หญิง แม่บ้าน ตท.19 นามสกุลคุ้น ๆ อาทิ **มีลาภ, สุนทรบุระ** อีกคนหนึ่งเดากันเองนะคะ ! @ สรุป **ณ ต.ค. 63** จะมีเพื่อนของ**เราเหลือรับราชการอยู่ไม่เกิน 17 คน** ตามสังกัด (**สร.+สป.+ ทท.+ ทบ.**) ขอแจ้งชื่อเล่น (แบบให้ งง งง) ตามลำดับหน่วยคือ **พี่ป้อง/ ติ่ง ต้อม ต๋อง/(สุภมนัส) จ้อน บู หมอก อาร์ต /เป้ง แป๊ะ ป๊อด ปื๊ด** (4 ป.) + **ไก่ งอก จู๊ฟ เหน่ง** และ**อ๊อด** (สถานการณ์แบบนี้น่าจะคาดเดาที่ทำงานของเพื่อนที่เหลือ - ไม่ยาก ! **สง.จร. ทั่วไป**-สง.**รอง ผบ.ทสส**. (พี่ช่อ) -**สง.รอง ผบ.ทบ.** + **สง.ปษ.ทบ.**) @ส่วนโครงการ Early (2 ต.ค. 63) มีข่าวว่า "**ม้าออกแล้ว**" นำโดย **พี่ต๋อย/ชัยเดช** ณ บริบทแบบนี้เพื่อน ๆ ยังขอให้กำลังใจกันต่อไปใน วาระปรับย้าย เม.ย. 64 คงจะมีข่าวดีให้ลุ้นเป็น "กรณีพิเศษ" "**เฉพาะราย**ด้วย" ? @เรื่องน่ายินดีกับ "ความก้าวหน้า" ของ **"ทายาทน้องติวเตอร์"** (ลูกพี่อี๊ด-วชิรา) ลาสิกขาบทแล้ว รับตำแหน่ง **"รองคณบดี ม.สยาม"** ทันที (อ่านชีวิตหนุ่มน้อยคนเก่งได้ในสารเวียนฉบับนี้คอลัมน์ **ส่อง...ลูก**) @น้อง**แอมมี่** (ลูกสาวพี่**เผ่า**) สำเร็จการศึกษา ป.ตรี (สาขาเคมีอุตสาหกรรม) ด้วย **"เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง"** จาก ม.เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ต่อ ป.โท.จุฬาทันทีงานนี้คุณพ่อคุณแม่ยินดียิ้มกันแก้มปริอีกครั้ง @**ผู้พันเก่ง** (ลูกชาย**พี่ตื๊ด**) สอบเข้า รร.สธ.ทบ. (ชุดล่าสุด) เรียบร้อยแล้ว ขณะที่**คุณพ่อ**ได้รับมอบหมายจาก รมต.พม.ไปเป็นบอร์ดเกี่ยวกับการเคหะ เมื่อหลายเดือนก่อน - หากไม่มีกบฏในพรรครับรองว่า **"อยู่กับลุง"** ...ยาวโลด @จริงหรือเปล่า ไม่รู้ ช่วงนี้**พี่ฮั้งค์**ออกสื่อซ้ำบ่อย ๆ ในกิจกรรมดูแลสุขภาพผู้สูงอายุในฐานะกรรมการบริหาร "พรรคการเมืองใหม่ล่าสุด" (ยืนยันไม่ใช่พรรคเก่าแก่) สงสัยได้กลิ่น **ยุบสภา** มั้ง ? @**พี่หนุ่ย** แจ้งมาจากนิรันดร รีสอร์ต ชะอำว่าแม้จะมีการปรับปรุงล็อบบี้ใน รร. แต่ในส่วนที่พักยังเปิดบริการตามปกติ (เปิดเมื่อต้นมิย. 63 มียอดจอง 80%) **เพื่อน ๆ 1935/ จปร.30** ที่ขึ้นเหนือ/ลงใต้ผ่านมาแวะเยี่ยมเยียนพี่หนุ่ย + น้องทิ และใช้บริการได้ตามสะดวกเหมือนเดิม @**พี่สนอง** ที่ปรึกษา (ตัวเล็ก ๆ)

ของ **"บริษัทบ้านส้มตำกรุ๊ป** จำกัด ฝากขอบคุณเพื่อน ๆ และครอบครัว กว่า 30 คน ที่ไปร่วมฉลองเนื่องในโอกาสเปิด **สาขาที่ 10** พร้อมแนะนำธุรกิจใหม่คือร้านกาแฟ **"หอมคาเฟ่"** (Horme cafe) ที่บางนา เมื่อ 4 ก.ค. 63 @วันเดียวกัน **พี่อู๊ด/โจ๊ย/จะ (คณิศร)** บวชเป็นพระภิกษุแล้ว ณ **วัดชัยชุมพล** อ.ทุ่งสง จว.น.ศ. (ไม่ใช่**วัดเจดีย์** ของ**ไอ้ไข่** นะ ! นั่นตั้งอยู่ อ.สิชล เดี๋ยวจะไม่เจอกัน) ข่าวว่าหลวงพี่รับบทผู้แทนรุ่นร่วมงานศพพ่อ **พี่หาญ** ที่ทุ่งสงเกือบทุกวัน (สาธุ ๆ ๆ) @พบกับเกร็ดชีวิตในเพศบรรพชิตของพระ**คณิศร** (ถ่ายทอดโดย**พี่ล้วน**) ได้ในฉบับนี้ @จากภาคเหนือตอนบน สวน**พี่โน่** ที่ลำพูน ปีนี้ลำไยติดผลดก แต่เจอโควิด-19 ทำเอา**ล้งจีน**ที่ส่งออกทุกปีมีปัญหา ราคาตกบ่นกำไรหดหายไปหลายแสน (ไม่เป็นไรดอกเดี๋ยวดึก ๆ คืนงานเลี้ยงรุ่น ค่อยหาทุนคืน 555) @ส่วน **พี่อ๋อย โสภิต** เจ้าของสวนมะม่วงร่วมสิบไร่ในดอยสะเก็ด เข้ามาก็จับจอบ/เสียม/ค-ตัดหญ้า เข้าสวน คุยกับต้นไม้ใบหญ้าจันทร์ถึงศุกร์เพราะอยู่คนเดียว เสาร์และอาทิตย์ ศรีภรรยาซึ่งเป็นอาจารย์ มช. ถึงจะกลับมาคุยด้วย (555) ไม่เป็นไร พี่อ๋อยบอกชินเสียแล้ว @ดีใจสุด ๆ **พี่ดิด-หอม** แจ้งขอบคุณ**พี่ต๋อง+พี่โน่**-ที่ลำพูน และ**พี่เบิ้ม (อเนก)** ที่ช่วยลาก**พี่ควาย (อุทัย)** ออกจากถ้ำ (เสือ) อ.สารภี พาไปเลี้ยงข้าวเย็นเมื่อคราวไปสัมมนา ที่ภาคเหนือเมื่อกลาง ส.ค. 63 @สมกับเป็นผู้ฝึกใฝ่แต่เรื่อง**ทำโมะ**และ**สุขภาพ พี่ต๋อง-เคี้ยง** ท้าชน **พี่เผ่า พี่แมว**ว่า 29 พ.ย. 63 อย่าลืมเจอกัน ที่เขาชะโงก ซูเปอร์ฮาล์ฟ มาราธอน 63 นะว้อย แล้วจะรู้ว่าใครของจริง? @จากภาคใต้ ชาวสะตอได้มีโอกาสมาพบปะกันอีกครั้งเมื่อ 24 ก.ย. 63 ในงานศพ คุณพ่อ**พี่หาญ** โดยหลวง**พี่คณิศร** มาร่วมต้อนรับ ด้วยบรรยากาศอบอุ่นปนโศกเศร้า... โอกาสนี้ขอแสดงความเสียใจอย่างยิ่งต่อพี่อู๊ดและครอบครัวด้วยครับ @ด้วยรักและห่วงใยเพื่อน ๆ **"เกิด แก่ เจ็บ ตาย"** เป็นวัฏสงสารที่มนุษย์ยากจะหลีกเลี่ยงได้ ว่าแล้วเมื่อปลาย มิ.ย. - ปัจจุบัน (4 เดือนกว่า ๆ) **จารย์นาจ (แหลม)** ผู้กำกับคิวบู๊ให้**จา-พนม** พระเอกองค์บากยันต้มยำกุ้ง (ทุกภาค) ก็ขอบายงานยุ่ง ๆ เข้ารักษาโรค JEAW หวาน เอ๊ย เบาหวาน + โรคไต และแผลกดทับ แบบพักยาว พร้อมฝากขอบคุณเพื่อนที่ร่วมด้วยช่วยตั้งกองทุนช่วยดูแลกันเป็นการเฉพาะกิจ (ด้วยความรัก+ห่วงใยในฐานะเพื่อน/ลูกศิษย์ วทบ.52- **หมอปิ๊ก**มี่ย้ำมาว่าโรคแบบนี้ คนป่วยห้ามดื้อกับหมอ/พยาบาลนะ จากเบาหวานอาจมี ไตวาย และโรคอื่นตามมาอีกเพียบ!) @ถัดมา**พี่ตี๋ อุทัย** ทะลวง (ท่อน้ำเลี้ยง) ผ่าตัด**ต่อมลูกหมาก** ที่ รพ.ศิริราช

หายสบาย JOU ไม่ต้องหิ้วถุงฉี่ขับรถไปเยี่ยมเพื่อน ๆ อีกแล้ว ฝากขอบคุณ พี่เจตน์ (**"ผู้รู้ตัวจริง"** ที่เข้าใจหัวอก **"คนหิ้วถุง"**) ชี้เป้า "รพ." ส่วนโรค**รัดดวง (ริดสีดวง**/โรคประจำตัวอดีต ผบ.ร้อย.ร.จชต.เกือบทุกคน) หากหา รพ.ได้แล้ว เดี๋ยว-บอก @เป็นพลเอกแล้วโรคภัยก็ไม่เว้นว่าแล้ว **พี่ไก่ ณรงค์** ผ่าตัดบั้นเด้า**สบาย DARK (ไปแล้ว)** ก่อนรับหน้าที่ หน.สง. ทบ.(2) พร้อม Dream team **(ไก่ + แป๊ะ + อ๊อด)** @จาก **สุไหงปาดี** ว่างจากภารกิจ (**งาน-ลับ**) **"พี่ล้วน** (อยาก) **ชวนคุย**..." ว่าปีที่ผ่านมาเมื่อตุลา 62 ทางการว่าทำงานมานานแล้ว สมควรให้พักผ่อน กลับไปอยู่บ้าน บ้างก็อยู่เฉย ๆ ให้น้อง **(บำ) นาญ** เลี้ยง @บ้างก็อยู่เฉยไม่ได้ หาโน่นนี่ทำพอได้ไม่เบื่อ มีรายได้ไว้ใช้หนี้ยามแก่ หรือบ้างก็เก็บเป็น**งบลับ**แต่ต้องระวังอย่าให้เหมือนกรณีตำรวจ สภ.คอหงส์นะครับ @มีบางท่านผู้ใหญ่ไว้ใจเชื่อมือหยิบมาเป็น **"ผู้สูงวัย"** ที่ทรงคุณค่าต่อบ้านเมือง เพื่อนแม้ไม่มีอะไรก็ดีใจด้วย @ตุลา 63 ปีนี้ (**เกษียณ**) ออกกันมาแบบ**ตูม ๆ** ส่วนเพื่อนที่ยังแต่งเครื่องแบบอยู่คงมีเหงา ก็ได้แต่หวังว่าน้อง ๆ คงดูแลเป็นอย่างดี @มีพี่**เป้ง** เป็นกัปตันใหญ่ เกือบทั้งหมดปีนี้กลับมาเป็นประชาชนคนธรรมดา คงได้คุยกันมากขึ้นทั้งในโลกโซเชียลและโลกจริง @มาเริ่มต้นบนละครโรงใหม่จะเป็นสายนักการเมือง สายนักธุรกิจหรือสายบุญจิตอาสาก็ยังได้ @ทำอะไรดี เอา**สายสุขภาพ**ก่อน พี่**นวย (เจนณรงค์)** คนใต้นักรบอีสานบอกว่า **"กีฬาเป็นยาวิเศษ"** @**สายวิ่ง**ต้อง**พี่เคี้ยง**ในวัยหกสิบกว่าคว้ารางวัลมาแล้วหลายสนาม ตัวอย่างชิลล์ ๆ ระยะ 5 กม. ใช้เวลาแค่ 24 นาที เป็นเราก็คงคางเหลืองชัวร์ @แต่ทราบว่ามีลุงอีกหลายคนที่กำลังพยายามวิ่งตามพี่**เคี้ยง**อย่างห่าง ๆ เช่น พี่**ใส** ธรรมดาและ พี่**เผ่า** นาหม่อม @สายถนนอีกคนที่ต้องยอมซูฮก พี่**นุ-ขาปั่น** วันนี้มาปักหลักปั่นแถวนครนายก ใครผ่านไปมา**พี่นุ**ยินดีต้อนรับ @ที่เคยเล่นตะกร้อกระโดดฟาดลูกหวายข้ามตาข่ายมาวันนี้**พี่เถา**บอกไม่ไหวหวดลูกกอล์ฟดีกว่าได้สุขภาพ ได้เงิน ได้ออกนอกบ้าน แต่หวดแคดดี้...ก็บอกไงว่า**ไม่รู้ววว** !! @แต่ที่ฮ็อตสุด ๆ ยามนี้ต้องยกให้**ทีมฟุตบอล** 1935 ที่พี่**มิก** พี่**หนก**และพี่**เอ๋**คอยเปิดบอลส่งลูก ต่อไปคงได้ตั้งเป็นสโมสรค้าแข้งแน่นอน.. เชื่อแป้ง @ส่วน**สายแพทย์**แผนไทย **"พุทธโพธิ์พญา"** ต้องพี่**ฮั้ง** หรือถ้าเต็มยศ พล.ต.ต.**ธีรเดช** ที่บอกว่า **"บุญยิ่งทำยิ่งได้ ทานยิ่งให้ยิ่งมี"** มาวันนี้ไปเป็นจิตอาสาให้ความรู้กับประชาชน แต่เอ๊ะ! แอบเห็น**บิ๊กเนม**การเมืองไปด้วยนะ วันหน้าอาจได้เห็นพี่ฮั้งใส่สูทเดินในทำเนียบ แต่ **"สายป่วยนอน รพ.ขอให้อย่ามี"** นะครับ @สายการเมืองก็มีตั้งแต่

การเลือกตั้งทั่วไปครั้งที่ผ่านมาไม่ว่าพี่**เษม** พี่**ติ๊ด** พี่**โน่** ก็ได้ประสบการณ์ที่หาไม่ได้ในกองทัพมาแบบเหลือเฟือดีทั้งนั้น @ถือคติ นักรบย่อมมีบาดแผลบ้าง ปลายปีนี้ปี่กลองเริ่มเข้าสู่โหมดเลือกตั้งท้องถิ่นคงสนุกกันอีกรอบ ใครชอบใครเชียร์กันยังไงไม่ว่า แต่ขอฝากพี่**นวย-อุดร**ไว้ในอ้อมใจสักคนเราเพื่อนกันครับ @**สายเกษตร** ทำไร่ ทำสวนก็มีหลายคนเห็นว่าได้ทั้งสุขภาพ ได้อาหารผักผลไม้แบบสด ๆ ได้จับจอบเสียมเป็น “**เกษตรนายพล**” เท่ห์ดีออกตามรอยพ่อหลวงอยากรู้ดียังไงลองชวนพี่ตู้จาก **“บ้านสวน (นายพล)”** ที่สว่างแดนดิน แต่ถ้าสวนผลไม้แถวแม่กลอง ยังไงพี่**ไหล** คงไม่ลืม @**สายบุญ “ไม่มีอะไรที่เราสะสมแล้วไม่เป็นภาระ...ยกเว้นความดี”** เชื่อเถอะรุ่นเราทุกคนศรัทธาแรง เรียกว่าขอให้บอกฤๅษี ผ้าป่าซุ้มประตูวัดยังมี จปร.30 โดยพี่**เจอรี่** พี่**เชน**-หระรี เป็นหัวแรง รวมทั้งในโรงพยาบาลยังมีปรับปรุงห้องผู้ป่วยที่เพื่อน ๆ นำโดยพี่**มิก** กับพี่**นุ**และ**คุณหมอ**เป็นแม่งาน สายบุญทุกงานไม่มีขัดก็พี่**อ้น**ประธานรุ่น พี่**อ๋อย** พี่**นะ** พี่**อั๋น** พี่**งอก** พี่**อึ๊ด** ส่วนที่มาแรงเพื่อน ๆ อนุโมทนากันทุกวันก็พี่**เตท**ใครพบใครเห็นวันนี้ไม่เหลือเค้า **เตท-ซอยสายลม** ตามมาติด ๆ พี่**แมว**อดีตเสือหาดใหญ่ใส่บาตรให้เพื่อนได้อนุโมทนากันทุกวันเช่นกัน อีกคนที่ทั้งทำบุญ สร้างพระ ซ่อมโรงเรียนไม่มีขาดก็พี่**ไก่ (ภูวนัย)** ผู้มีมาดเท่ห์ทั้งคนทั้งรถ @สายวิชาการ ในไลน์กลุ่ม **พี่จ้อน** ป้อนให้ทุกวันภาษาไทยยังพอได้ถ้าภาษาอังกฤษจบกันยังไงมีเพื่อนสนใจเรื่องวิชาการหรือประเด็นต่าง ๆ ถกแถลงกันบ่อย หนักนิดเบาบ้างดีครับมาวันนี้มีนักวิชาการขึ้นแท่นอีกคนก็พี่**ปึ๊ด** พล.ต. ดร.**สุชาติ** เพื่อนคนไหนจะปรึกษาทางวิชาการเชิญเลยครับที่ สง.ปษ.ทบ. อย่างน้อยก็มาปรึกษาเรื่องกาแฟ ข้าวหน้าเป็ดพูนสินได้อิ่มอร่อยแน่นอน แต่อีกคนลองปรึกษาพี่**ด่าง** ดูมีอีกมุมให้มองเสมอ @**สายธุรกิจ** งานนี้ใคร ๆ ก็บอกว่าทหารไม่ถนัดลองถามพี่หนองดูวันนี้ขยายร้านส้มตำไป 10 สาขาแล้วแถมความนิยมโกอินเตอร์ระดับมิชลินรอโควิดไปก่อนอีกนิดพิชิตดาวมิชลินอีกดวงชัวร์ @เห็น**พี่ยา**เปิด Route 33 ที่อรัญฯ ขายกาแฟได้เงินด้วยแถมยามเย็นยังได้จิบเบียร์ (วุ้น) ไม่เหงา @ลำลูกกา พี่**เจอรี่** ได้ฤกษ์เปิด “Jana Café & Bistro” ร้านหรูบริการกาแฟ-อาหาร (คลอง 5 - ฝั่งตะวันตก) แล้วเมื่อ 2 ต.ค. 63 (หากเห็น ผจก.ใหญ่หน้าตาเหมือน**พี่ต๋อง/วินัฐ** นั่นแหละแม่นแล้ว) ถือเป็น Meeting point อีกแห่งเช่นเดียวกับร้าน Pola Pola (หน้า ม.เกษตร) ของพี่**แม็ค (พลพัฒ กรรณสูต)** สถานที่ Happy Hour ที่เราคุ้นเคยกันมานาน @เห็นเงียบ ๆ คนนี้

ไม่ธรรมดา**เสี่ยร้อยล้าน**เห็นว่าเปิดธุรกิจตัวใหม่ตรวจสภาพรถ (ตรอ.) รองรับรถมือสองที่มากขึ้นทุกปีวิสัยทัศน์ไกลครับ พี่**เปี๊ยก พันธ์เทพ** @ชวนคุยเบา ๆ ขำ ๆ จะสายไหนก็ **"สายสัมพันธ์เดียวกัน...จปร.30"** @ก่อนท้ายสุด/สุดท้าย **พี่มิก** ฝากขอบคุณ **พี่เล็ก** อดีต จก.สส. ที่อนุเคราะห์ห้องประชุม กิจการของรุ่น พร้อมมีเลี้ยงมื้อเย็น (เล็ก ๆ) + Soft Drink (เบียร์เป็นวุ้น) **"แบบรักษาระยะห่าง"** ทุกครั้ง @ต้องขอขอบคุณ**พี่ปิ๊กมี่ พี่อู๊ดดี้ พี่ปืด พี่แสง พี่แอ๊ด พี่เปี๊ยก** และ **ทีมงานน้อง ๆ กอ.รมน.** ที่ร่วมด้วยช่วยกัน**แจกจ่าย**ของและ**สารเวียน**ถึงบ้านเพื่อน (ตามที่อยู่)**ได้ 100%** (รวมทั้งเอกสารส่งกลับ) เป็น **"รูปธรรม"** และยังประโยชน์ยิ่งในการ **"พิสูจน์ทราบ"** สถานะปัจจุบันของเพื่อน ๆ (โดยเฉพาะสาย **"ปลีกวิเวก"**) @ลืมไม่ได้แน่นอนคือ **"งานสนทนาทำ"** ครั้งสุดท้ายก่อนเกษียณเมื่อ 22 ก.ย. ทั้งยินดีกับเพื่อนและเลี้ยงส่งกันก่อนเกษียณ บนพื้นฐานคำคม (ใครหนอ?-ช่างคิด) ว่า **"...ตำแหน่งไม่สำคัญ แต่จะเป็นตำนานของเพื่อนตลอดไป"** @**พี่โอม** แจ้งงานมงคล **ฉลองสมรส ลูกสาวของ "ตี๋ใหญ่ไร้ร่องรอย"** ส. 21 พ.ย. ณ รร. แกรนด์เมอร์เคียว ฟอร์จูน @ส่วนพี่**เล็ก/คงเอก** ขอตัดหน้าแต่งลูกชายไปแล้วเมื่อ 30 ต.ค. ที่วิลลา เดอ บัว บางเขน @**เพื่อไม่พลาดในการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน Admin ไก่**แจ้งมา อย่าลืมติดตั้ง Application "Friends1935.com" บนมือถือ และที่สำคัญล่าสุดได้เปิดเว็บไซต์รวมของรุ่น 1935 แล้วติดตามกันได้ที่ **www.friends1935.com** (สำหรับเว็บฯ ออกแบบมาสำหรับการใช้งานของคอมพิวเตอร์แบบ PC เป็นหลัก แต่สามารถเปิดบนมือถือได้แต่การใช้งานอาจจะไม่สะดวกเท่า) @สุดท้ายนี้ในนามของทีมงานจัดทำสารเวียน จปร.30 ต้องขอขอบคุณเพื่อน ๆ ทุกท่านที่ได้กรุณาเสนอความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์ในการปรับปรุงพัฒนาสารเวียน ให้มีสารประโยชน์และตรงความต้องการของเพื่อน ๆ ให้มากที่สุด โดยทางทีมงานขอน้อมรับ และเปิดกว้างรับฟังความคิดเห็นข้อเสนอแนะจากเพื่อนทุกช่องทาง เพื่อสานต่อเจตนารมณ์ **"เราคือครอบครัวเดียวกัน/We Are the Family"** @ก่อนจากกันขอฝากคติธรรมจากท่านพุทธทาสภิกขุ **"โลกนี้คือ "โรงละคร" ที่เก็บค่าดูแพงที่สุด ซึ่งบางทีก็เท่ากับชีวิตของมนุษย์ผู้ดูนั่นเอง"** ซึ่งสะท้อนให้เห็นประหนึ่งว่าบทบาทการแสดงละครของ **"นตท.19/จปร.30"** กำลังจะจบลงแล้ว เพื่อรับบทบาทใหม่ **"หลังเกษียณอายุ"** ต่อไป @แล้วพบกันใหม่ **...ฉบับหน้า สวัสดีปีใหม่ 2564 นะครับ พี่น้อง !**

เฉียดตาย

By Copper Man

ผม เป้อ (วิชญะยุตม์ ทองแดง) ได้รับการร้องขอจากเพื่อนให้เขียนเรื่องราวการป่วยเพื่อเป็นวิทยาทานลงในสารเวียนรุ่น จึงขอเริ่มดังนี้ ครับ

11 มิ.ย. 62 ผมพร้อมแม่บ้านและลูกสาวคนสุดท้องไปทานหมูกระทะมื้อเย็นที่ร้านแห่งหนึ่งในหัวหิน หลังจากกลับเข้าบ้านนอน ประมาณ 5 ทุ่ม ผมมีอาการหายใจไม่สะดวก แม่บ้านกับลูกสาวได้นำส่ง รพ.หัวหิน ผมสลบไปแล้วตั้งแต่อยู่บนรถ มารู้สึกตัวอีกครั้งในห้อง I.C.U. หลังจากอยู่ในห้อง I.C.U. ได้ 2 คืน พยาบาลได้บอกให้แม่บ้านผมทำใจ (ไม่รอดแล้ว) แม่บ้านจึงได้ประสานกับพี่**คณิศร** (สัจจะ) และพี่**แสง** เพื่อขอคำปรึกษา จึงได้รับความกรุณาจากท่าน**ประธานอ้น** พี่**เป้ง** พี่**หน่อง** ให้ย้ายไปโรงพยาบาลพระมงกุฎฯ โดยด่วน

หลังจากนั้นก็มีเพื่อน ๆ และครอบครัวผลัดเปลี่ยนกันมาดูแลตลอด อาทิ พี่**คณิศร** พี่**อู๊ดหาญ** พี่**วีระ** พี่**ตี๋** (อุทัย) **พี่แสง พี่ดิษฐ์** (หอม) **โดยพี่เป้งได้ขอให้หมอดูแลเป็นกรณีพิเศษ**ในกรณีที่**ปอดติดเชื้ออย่างรุนแรง**ใช้การไม่ได้ (ไม่ทำงาน)

หลังจากนั้นหมอได้ทำ X-MO คือฟอกปอดด้วยปอดเทียมโดยการให้หัวใจสูบฉีดโลหิตออกมาเข้าปอดเทียมข้างนอกแล้วฉีดเข้าปอดข้างในเพื่อให้ปอดทำงานต่อไป ผมต้องอยู่ห้อง I.C.U. 21 วัน โดยไม่รู้สึกตัวเลย มีแม่บ้านและลูกนอนเฝ้าที่ระเบียงนอกห้อง I.C.U. อย่างใกล้ชิด และมีเพื่อน ๆ 1935 และครอบครัวเข้าเยี่ยมอย่างสม่ำเสมอ

หลังจากนั้นได้รับการอนุเคราะห์จากพี่ **ปิ๊กมี่** ช่วยประสานเอื้อเฟื้อจนได้ไปอยู่ห้องพิเศษ ซึ่งเป็นระยะเวลาที่ทรมานที่สุด เพราะเป็นผู้ป่วยติดเตียง คงไม่ต้องอธิบายมากนะครับ ทั้งปวด ทั้งเจ็บ ทั้งหิว ทั้งนอนไม่หลับ สารพัด อยู่ห้องนี้ประมาณหนึ่งเดือน หมอจึงอนุญาตให้กลับบ้านได้ พร้อมยาชุดใหญ่และจำกัดการดื่มน้ำ (ไม่เกิน 800 cc./วัน) น้ำหนักลดไป 15 กก. เมื่อพักที่บ้านเห็นว่าลดน้ำหนักได้ อยากลดอีก

จึงทานผลไม้แทนอาหารมื้อเย็น

อยู่บ้านได้ 9 วัน ก็เกิดอาการ **หายใจไม่ออกอีกครั้ง** ลูกชายและแม่บ้านได้นำส่งห้องฉุกเฉิน โรงพยาบาลพระมงกุฎฯ อีกครั้งคราวนี้ตรวจพบว่า**น้ำท่วมปอด**ลิ้นหัวใจเปิดทุกช่องเนื่องจากน้ำ (เวลา 3 วัน หมอขับน้ำออกจากร่างกาย 9 ลิตร) จึงได้รู้ว่า **น้ำนั้นมาจากผลไม้ที่ทานแทนอาหารมื้อเย็นนั่นเอง** และเข้าไปอยู่ทั่วร่างกาย ไม่ใช่เฉพาะในปอดอย่างเดียว จนบวมไปทั้งตัว ถึงจุดนี้ผมได้รับความอนุเคราะห์จาก**พี่อารี** กับ**พี่คณิศร**ประสานงานกับเพื่อน ๆ ให้ช่วยเหลือด้านการเงินกับผม นับเป็นพระคุณอย่างยิ่งใหญ่อีกครั้งหนึ่งเพราะผมมีค่าใช้จ่ายมาก คือ **ครั้งแรก ค่าใช้จ่ายประมาณ 1 ล้านบาท มีส่วนต่างประมาณ 2 แสนบาท** ครั้งหลังไม่มีเงินเหลือเลยต้องนำรถไปเข้าไฟแนนซ์ (ต้องทำเพื่อให้ชีวิตรอด) ก็ได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อน ๆ ด้วยการโอนเงินเข้าบัญชีและมอบให้กับตัวบ้าง ซึ่งผมจะเก็บไว้เป็นความทรงจำและยากที่จะลืมบุญคุณอันใหญ่หลวงนี้ได้เลย

หลังจากออกจากโรงพยาบาลแล้ว ก็ยังมีอีกหลายท่านที่ยังเป็นห่วงเป็นใยช่วยเหลือเรื่องอื่น ๆ อีก นำความซาบซึ้งมาสู่ครอบครัวผมเป็นอย่างยิ่งจนทุกวันนี้

ข้อสรุป

1. สุขภาพสำคัญที่สุด ขอให้ทุกท่านได้กรุณาดูแลตนเองให้ดีที่สุดครับ
2. ครอบครัวสำคัญอันดับ 2
3. เพื่อนสำคัญอันดับ 3
4. หมอดี หมอเก่ง สำคัญอันดับ 4
5. สำหรับเรื่องอื่นกรุณาจัดลำดับความสำคัญเองครับ

ริมกรีน: โดย แก้ว19

หลังจากสถานการณ์ COVID-19 ผ่อนคลาย ทำให้นักกอล์ฟกลับเข้าสนามดวลวงสวิงกันได้ ตั้งแต่ 3 พ.ค. 63 เป็นต้นมา มีกลุ่มก๊วนที่นัดออกรอบกันเป็นประจำที่สนามธูปะเตมีย์ ในวันอังคาร โดยมี **พี่งวง (พล.อ.ต. ชิดชัย ไกรคง)** เป็นผู้จัดการก๊วน ที่สนาม ทบ. ในวันพุธและวันอาทิตย์ โดยมีพี่**กุ้ง (พล.ท. ธนกร บุปผาพันธุ์)** เป็นผู้จัดการก๊วน นอกจากนี้ก็มีกลุ่มก๊วนทัวร์กอล์ฟอีก 2 - 3 ก๊วน (โดยมี **พี่โด่ง พล.ร.ท. นิกิตติ์ ฑีร์ฆะยศ**) เป็นหัวเรือใหญ่

เมื่อ 18 ก.ย. 63 ชมรมกอล์ฟเพื่อน 1935 ได้จัดการแข่งขันกอล์ฟเกษียณเพื่อน 1935 เพื่อพบปะสังสรรค์กันและมอบถ้วยรางวัลที่ระลึกให้กับเพื่อน ๆ นักกอล์ฟที่เกษียณทั้งสี่เหล่าทัพ ณ สนามกอล์ฟธูปะเตมีย์ โดยมี **พี่นะ (พล.อ. ชัยชนะ นาคเกิด** รอง ผบ.ทสส.) เป็นประธานและสนับสนุนการจัดการแข่งขัน ครั้งนี้ มี **พี่ตู่ (พล.ท. เทอดศักดิ์ฯ)** เป็นผู้รับผิดชอบบริหารจัดการ ซึ่งเพื่อน ๆ ที่เข้าร่วมได้รับความสนุกสนานและประทับใจ สำหรับการจัดในครั้งต่อ ๆ ไป จะจัดในรูปแบบของชมรมกอล์ฟที่สมาชิกจะมีส่วนร่วม

ในโอกาสนี้ ขอประชาสัมพันธ์ให้เพื่อน ๆ ชมรมกอล์ฟเพื่อน 1935 ทราบว่าเรามีแผนเข้าร่วมแข่งขันกอล์ฟเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างทีม 1935 กับทีม 2036 โดยจัดนักกีฬาทีมละ 24 คน (ทุกเหล่าทัพ) จึงขอให้เพื่อน ๆ เตรียมตัวเป็นตัวแทนเข้าร่วมการแข่งขัน โดยเหล่า ทบ. (นักกอล์ฟเยอะ) คาดว่าจะต้องจัดตัวแทนจำนวนประมาณ 12 คน (ครึ่งทีม)

ขอให้เพื่อน ๆ นักกอล์ฟ ติดตามข่าวสารในกลุ่มไลน์กอล์ฟ กลุ่มไลน์รุ่น และกลุ่มไลน์คณะกรรมการรุ่นอย่างต่อเนื่องนะครับ

ขอบสนาม

: โดย @NONT

หลังจากผ่านช่วงปลดล็อกระยะที่ 4 ที่ให้มีกิจกรรมกีฬาได้ทีม**เพื่อน 1935** นำโดย พล.อ. **สุรใจ** จิตต์แจ้ง ก็ได้เชิญทีมผู้น้อง**ทีม 2036** นำโดย พล.อ. **สุรชาติ** จิตต์แจ้ง ในวันที่ ณ สนาม บก.ทบ. นัดนี้ **ผบ.ทบ.** ให้เกียรติลงเล่นเป็นผู้รักษาประตูทีม 2036 ลองมาดูบรรยากาศวันนั้น...

@NONT กลับมารีวิวนัดวันศุกร์ **17 ก.ค. 63 ทีมเพื่อน 1935** พบ **ทีม 2036** ณ สนาม บก.ทบ. พวกเรามากันทหารตำรวจ **1935** ตามข้อตกลงในการล้างตาของ**ทีม 2036 ผบ.ทบ.** ท่านให้เกียรติลงเล่นทีม 2036 ด้วย... Q1 เดินเกมไม่เร่งร้อน เราถูกทักทายโดย **2036** ยิงนำไป 1:0 ก่อนสักครู่พี่**ฮูก**เลี้ยงหลบหลัง 4 คนยิงแสกหน้าบิ๊กแดง (ประตู) ตีเสมอ 1:1 สักครู่พี่**มิก** ได้หลุดเดี่ยวในกรอบเขตโทษเดี่ยว ๆ กับประตู แต่ไฉนยิงออกไปอย่าง**คนดูงง** ๆ ท้ายควอเตอร์กองหน้าจากลพบุรี พี่**เป้า** หลบแบ็คขวา เข้าไปยิงเสาไกลสุดเอื้อมของบิ๊กแดง นำไป 2:1 ... Q2 เรามาได้อีกลูกจากพี่**เป้า**นำห่าง 3:1 พี่**บูน**งวดนี้มามีทรงยิงเฉี่ยวไปมาแบบที่คุ้นเคย หลังเกมอาจถูกสอบสวน... Q3 ไม่มีสกอร์...

Q4 ทีม 2036 ได้ลูกโทษที่วิ่งไปล้มลงในกรอบตามใบสั่ง กรรมการเป่าจุดโทษ ตามมา 3:2 พี่**บูน**เลือดขึ้นหน้า ทวงประตูคืนจากลูกยิงในกรอบที่พี่**ด่าง** assist ให้อย่างงงงวยนำ 4:2 สักครู่เขาได้จุดโทษ ตามมา 4:3 ท้ายเกม พี่**ถั่ว**หงุดหงิดจากลูกยิงใบสั่งจุดโทษ 2 ลูก เตะยาวมาหน้าพี่**บูน** วิ่งเบียดกองหลังลูกขลุกขลิกกระเด็นกระดอนจากพี่**บูน**ยิงชนคานพี่**ชนินทร์**ยิงติดกองหลังมาเข้าทางพี่**บูน**ยิงแบบตกใจซ้ำเข้าไปอย่างงง ๆ อีกครั้งนำ 5:3 จนจบเกม ...ผลแต่ละควอเตอร์ (2:1) (1:0) (0:0) (2:2) ... เป็นการตัดสินใจยากมากในนัดนี้สำหรับ MAN OF THE MATCH แต่ขอให้พี่**บูน** เนื่องจากทำให้ใน Q4 เราเสมอ 2:2 และปลดล็อกไม่ต้องถูกสอบสวนหลังเกม ... ยังสงสัยอยู่ว่าต้องสอบสวนพี่**มิก**แทนไหม ? ลูกเดี่ยว ๆ กับ**บิ๊กแดง** ....วันนี้เปิดตัว พี่**ชนินทร์** พี่**ยักษ์** (อัมพร) ผ่านความฟิตจากนัดนี้ทั้ง 2 ท่าน...ขอบคุณอีกหลายท่านที่ไม่ได้กล่าวตอนรีวิว พี่**กนก** พี่**เอ๋** พี่**โจ๊ก** พี่**จ้อ** พี่**โจ้** พี่**ศรี** พี่**เกษม** พี่**ภูบาล** พี่**เอ็ม** พี่**มนัส** นัดนี้จากการที่ทีม 2036 แก้แค้น ต้องกลับกลายเป็นการถูกย้ำแค้นไป...

"ล่าสุด @NONT กลับมารีวิวผลการแข่งขันฟุตบอลสี่เส้า 1935-2036-2137-2238 เมื่อวันศุกร์ที่ 28 ส.ค. 63 ณ สนาม สส.ทหาร (สรงประภา) มากันพร้อมเพรียง พี่**มิก** พี่**กนก** พี่**เอ็ม** พี่**จ้อ** พี่**เจี๊ยบ** พี่**โจ๊ก** พี่**โจ้** พี่**บูน** พี่**เดียร์** พี่**ฮูก** พี่**ไท** พี่**ถั่ว** พี่**ยักษ์** พี่**ภูบาล** พี่**อัมพร** พี่**นิน** พี่**เกษม** พี่**เอ๋** พี่**ศรีเวียง** (เชียร์) ...Qละ 20 นาที, Q1 พบ 2238, Q2 พบ 2036, Q3 พบ 2137... ผลการแข่งขันทีมเพื่อน 1935 เสมอ 0:0 ทั้งสามคู่ แต่น่าเสียดาย ที่เรามีโอกาสยิงทั้งสามทีมหลายครั้งต่อทีม โดยเฉพาะทีม 2137 เรามีโอกาสยิงได้ประตูถึง 5 ครั้ง ทั้ง พี่**บูน** พี่**จ้อ** พี่**มิก** โดยเฉพาะพี่**บูน**มีโอกาสหลุดเดี่ยวกับทีม 2036 และโหม่งโล่ง ๆ กับทีม 2137 (ทราบว่าแสงสปอตไลท์กระทบเข้าตา) พี่**จ้อ**ก็ทะลุทะลวงแต่ไปพลาดจังหวะยิงหลายลูก ...ผลโดยรวม ทั้ง 4 ทีมเสมอ 0 : 0 ทุกคู่ยกเว้นคู่ 2238 ชนะ 2137 (2:1) ทำให้ทีมเรามีผลเสมอ 3 แต้มเท่าทีม 2036 พร้อมลูกได้เสียเท่ากัน (ได้ 0 เสีย 0)...สรุปทีมเราเล่นโดยรวมดีกว่าทั้งสามทีม จากการสอบถามพี่**เอ๋**ทราบว่า ทั้งสามทีมไม่มีโอกาสยิงทีมเราสักครั้งเลย และมีลูกที่พี่**ถั่ว**วิ่งมาตัดทางปีกซ้ายแค่ครั้งเดียว... "**สรุปทีม 2238 เป็นทีมวายร้ายที่น่าจับตามอง... (ที่สุด)**"

ภาพกิจกรรม เพื่อน จปร.30

แด่**เพื่อนหนุ่ม (สุรพล)** ด้วยความระลึกถึง...**พี่ดี๋** เป็นประธานพิธี น้ำหลวงอาบศพ **พ.อ. สุรพล ทองลับแก้ว** @วัดด่านสำโรง จ.สมุทรปราการ (3 ก.ค. 63) **& พี่อ้น** ประธาน จปร.30 เป็นประธานในพิธีพระราชทานเพลิงศพ (8 ก.ค. 63)

พี่มิก เลขา จปร.30 เป็นผู้แทน 1935/ **จปร.**30 เป็นเจ้าภาพสวดศพ **พ.อ. วัชระ คงอดิศักดิ์** บิดา **พ.ท. กิตติพงษ์ คงอดิศักดิ์ (พี่เมา)** @วัดโสมนัสฯ พร้อมมอบเงินรุ่นช่วยเหลือ (6 ส.ค. 63)

จปร.30 เป็นเจ้าภาพสวดพระอภิธรรมศพคุณแม่ของ**พี่หนู (คุณแม่พจณีย์ หนูนิมิตร)** @วัดโสมนัสฯ ศาลา 10 โดยมี **พี่อ้น** ประธาน จปร.30 มอบเงินช่วยเหลืองานศพตามระเบียบฯ (3 ก.ย. 63)

จปร.30 ร่วมงานพระพิธีธรรมสวดพระอภิธรรม คุณพ่อ **พี่อู๊ด (เรือตรี สุกรี รักษ์ศรีทอง)** & **พี่อ้น** ประธาน จปร.30 เป็นประธานพิธีพระราชทานเพลิงศพ **(เรือตรี สุกรี รักษ์ศรีทอง)** @วัดเขากลาย ต.ชะมาย อ.ทุ่งสง จ.นครศรีธรรมราช (26 ก.ย. 63)

ประชุมคณะกรรมการ จปร.30 @ห้องประชุม สส. โดยมี **พี่อ้น** ประธาน จปร.30 เป็นประธานฯ เพื่อพิจารณาส่งรายชื่อตัวแทนรุ่นเหล่า ทบ. เข้าคัดเลือกรับรางวัลเกียรติยศจักรดาว **& พี่อ้น**ได้มอบเงินช่วยเหลือครอบครัว **พ.อ. วรเกียรติ มิตรพิบูล (ป๊อก)** เสียชีวิตเมื่อ 8 ก.พ. 62 ในนามของเพื่อน 1935/จปร.30 โดยมี **คุณวรกมล มิตรพิบูล (ปิ๊ก)** น้องชาย เป็นผู้รับมอบในวาระเดียวกัน (15 ก.ค. 63)

พี่โบ้ เป็นผู้แทนคณะกรรมการ จปร.30 (ฝ่ายสวัสดิการฯ) พร้อมเพื่อน ๆ เข้าเยี่ยมอาการป่วย **พล.ต. อำนาจ พุกศรีสุก** @รพ.รร.6 (24 ก.ค. 63) **& พี่อ๋อย** เป็นผู้แทน จปร.30 มอบวีลแชร์ (สนับสนุนโดย **พล.ท. ม.ร.ว. วโรรส บริพัตร**) โดยมี**คุณแดง** ภริยาพี่นาจเป็นผู้รับมอบ (28 ก.ค. 63)

พี่ตู่ แวะเยี่ยมอาการป่วยของ**พี่นาจ**เพื่อให้กำลังใจ @รพ.รร.6 **& พี่ป๊อด พี่โบ้ พี่ตู้** แวะเยี่ยม **พี่ช้าง (พ.ท. ชูชาติ พรหมยิ้ม)** พักรักษาตัว @บ้านสมุทรปราการ...ในนามของคณะกรรมการรุ่นฯ (ฝ่ายสวัสดิการฯ) ขอขอบคุณในน้ำใจของเพื่อนที่กล่าวมาแล้วนี้ รวมทั้งเพื่อน ๆ อีกหลายท่าน ที่ได้แวะเวียนไปเยี่ยมเพื่อให้กำลังใจกันเสมอมา

วันพระราชทานกำเนิด รร.จปร. ครบรอบ 133 ปี ; **พล.อ. ชัยชนะ นาคเกิด (พี่นะ) พี่หน่อย พี่อ๋อง พี่ตู่ พี่บู พี่เล็กวสันต์** และ**พี่กฤษณ์** เป็นผู้แทน จปร.30 วางพานพุ่มสักการะพระบรมราชานุสาวรีย์ ร.5 ณ รร.จปร. เขาชะโงก จ.นครนายก (5 ส.ค. 63)

จปร.30 จัดให้มีพิธีอำลาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ @รร.จปร. เพื่อความเป็นสิริมงคลก่อนเกษียณอายุราชการ โดยมี**พี่อ้น** ประธาน จปร.30 พร้อมด้วยเพื่อน ๆ กราบสักการะ**พระบูรพมหากษัตริยาธิราชเจ้า @ห้องพระบารมีปกเกล้า บก.รร.จปร.** สักการะ**พระบรมรูป ร.5 @ศาลาวงกลม** สักการะ**พระบรมราชานุสาวรีย์ ร.5 หน้า บก.รร.จปร.** และร่วมกันระลึกถึง**เพื่อน ๆ ที่เสียชีวิตจากการปฏิบัติหน้าที่ฯ @อนุสรณ์สถาน รร.ตท.** (16 ก.ย. 63)

พี่ปู่ จัดงานฉลองมงคลสมรสลูกสาว (**น.ส.ญาภินี รูปงาม**) โดยมี **พี่อั๋น** เป็นประธานฯ @ห้องมัฆวานรังสรรค์ สโมสร ทบ. วิภาวดี (26 ก.ค. 63)

พี่เหมาจัดงานฉลองมงคลสมรสลูกสาว (**น.ส.จุฑารัตน์ ขีดขิน**) โดยมี **พล.อ. เฉลิมชัย สิทธิสาท** (องคมนตรี) เป็นประธานฯ @แหล่งสมาคม นสศ. จ.ลพบุรี (15 ส.ค. 63)

พี่ณุ-กอบจัดงานฉลองมงคลสมรสลูกชาย **(ร.อ. ศุภชัย ประกอบ ร.น.)** @ห้องมัฆวานรังสรรค์ สโมสร ทบ. วิภาวดี (22 ส.ค. 63)

ประชุมคณะกรรมการ 1935 โดย**พี่ทรัพย์** ประธาน 1935 เป็นประธานฯ ร่วมด้วยคณะกรรมการเหล่าทัพต่าง ๆ เพื่อหารือคัดเลือกตัวแทนรุ่น เข้ารับการคัดเลือกรับรางวัลเกียรติยศจักรดาว จำนวน 2 นาย และร่วมสังสรรค์ @บ้านพัก รอง.ผบ.ทอ. (**พี่เจี๊ยบ**) (31 ก.ค. 63)

พี่โจ๊ย เข้าพิธีบรรพชาอุปสมบทเป็นพระภิกษุ ในบวรพุทธศาสนา @อุโบสถวัดชัยชุมพล อ.ทุ่งสง จ.นครศรีธรรมราช (4 ก.ค. 63) **&พี่กบ** เข้าพิธีบรรพชาอุปสมบทเป็นพระภิกษุ ในบวรพุทธศาสนา @อุโบสถวัดป่าสุคะโต อ.แก้งคร้อ จ.ชัยภูมิ (6 มิ.ย. 63)...ในโอกาสนี้ พวกเรา จปร.30 ขออนุโมทนาบุญกับหลวงพี่ทั้ง 2 ด้วยเทอญ... สาธุ สาธุ

ชมรมจักรยานเพื่อสุขภาพฯ โดย**พี่ณุ - กอบ** ร่วมกิจกรรมปั่นจักรยานและปลูกต้นไม้ เฉลิมพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา @หน้าที่ว่าการ อ.เมือง จ.นครนายก (25 ก.ค. 63)

พี่ทอม (พล.ท. วีรพันธ์) ประธานชมรมทหารผ่านศึกบ้านหมี่/ชมรมกอล์ฟ บ้านหมี่ จัดการแข่งขันกอล์ฟการกุศล เพื่อหารายได้ช่วยเหลือสมาชิกทหารผ่านศึกในพื้นที่ อ.บ้านหมี่ @สนามกอล์ฟ มทบ.13 จ.ลพบุรี (8 ส.ค. 63)

พี่มิก เลขารุ่นฯ ฝากแจ้งมา “**meeting point จปร.30**” เป็นที่นัดพบของพวกเราในเขต กทม. และปริมณฑล ใช้สังสรรค์พูดคุยกันแบบกลุ่มย่อย มี 2 แห่ง ร้าน “**Pola Pola**” อยู่หน้า ม.เกษตรฯ บางเขน กทม. และ ร้านของ**พี่หมู (เจอรี่)** “**Jana**” อยู่ถนนเลียบคลอง 5 อ.ลำลูกกา จ.ปทุมธานี (เปิดร้านเป็นทางการเมื่อ 2 ต.ค. 63)...meeting คราวต่อไป ก็ขอเชิญเพื่อน ๆ ใช้บริการตามอัธยาศัยนะครับ

เพื่อน 1935 ภาคใต้ พบปะสังสรรค์ 2 ครั้งที่ “**ร้านอังเคิลลี**” ของ**เป๊าะรี** อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา (26 ก.ค. 63) & ครั้งที่ 2 ที่ “**ร้าน OSHINEI**” ของ**พี่น้อย (พล.ต.ต. ธนิตศักดิ์)** ได้มีการมอบหน้ากากผ้าเพื่อน 1935 ในโอกาสนี้ด้วย (29 ก.ค. 63)

พี่หนอง เปิด “**ร้านบ้านส้มตำ**” สาขาบางนา ในโอกาสนี้มีเพื่อนฝูงไปร่วมงานเลี้ยงแสดงความยินดีกันอย่างคับคั่ง โดยมี**คุณสุภาพร ชูดวง** ต้อนรับอย่างเป็นกันเอง (4 ก.ค. 63)

ร้าน 1935 พิษณุโลก “**แคมปิ้งเฮาส์**” ของ **พล.ต.ต. ธนวรรธน์** อยู่คง ใกล้แมคโครพิษณุโลก 1183 ถ.บรมไตรโลกนารถ 2 อ.เมือง จ.พิษณุโลก โทร. 083-2824792

ร้าน**พี่ดำ** “**รวมอร่อยแปดริ้ว**” เปิดแล้วอยู่บริเวณสามแยกพิชัยเลยปากซอยเข้าวัดน้อยใน ดำเนินการโดย**คุณพวงผกาฯ** โทร. 086-3031510

ร้านของ**พี่ต๋อย (สกล)** “**ครัวคุณต๋อย 1935**” บริการอาหารไทย-จีน **พี่เป้อ**แวะทานแล้วอร่อยมาก อยู่หลังสถานีรถไฟราชบุรี โทร. 032-326755

คนเหล็กของรุ่น **พี่ต๋อง - ธนโชค** ชนะเลิศวิ่งมินิมาราธอน 10.5 กม. รายการ “**วิชัยวิทยามินิมาราธอน**” ครั้งที่ 14 @อ่างเก็บน้ำห้วยตึงเฒ่า อ.แม่ริม จ.เชียงใหม่ (16 ก.พ. 63)

พี่ไก่ (พล.ต. ภูวนัย) ทำกิจกรรม CSR ใช้ชื่อกลุ่มว่า “**We Are Ranger**” กลุ่มพันธมิตรและกลุ่มเพื่อน 1935 โดยมอบเครื่องปั่นไฟและเครื่องส่องสว่างให้วัดรัตนาราม อ.ปากพะยูน จ.พัทลุง เพื่อเป็นสาธารณกุศล (19 ก.ย. 63)

จปร.30 จัดสนทนาธรรมประจำเดือน สำหรับเดือนนี้มี**พี่เจตน์**เป็นเจ้าภาพ พร้อมด้วยเพื่อน ๆ ร่วม “**สนทนา-ทำ**” กันอย่างสนุกสนาน @สโมสร สพ.ทบ. กทม. (22 ก.ย. 63)

ส่อง...ลูก

คณะรัฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยสยาม

สวัสดีครับคุณอา จปร.30 ทุกท่าน ผมอาจารย์**วิศเวศต์ อัครปัญญาชล** (**ติวเตอร์**) ผมเกิดมาในครอบครัวที่เรามีสมาชิกด้วยกันทั้งหมด 4 คน คือ พันเอก (พิเศษ) **พัชชระ อัครปัญญาชล** (คุณพ่อ**อึ๊ด**), คุณแม่**วรรณอนงค์** และคุณพี่สาว **ชนมณี** (พี่มิโกะ)

การดำเนินชีวิตครอบครัวของพวกเราที่ผ่านมาเป็นไปด้วยความเรียบง่าย ไม่มีอะไรที่เป็นพิธีมากนัก ไปไหนมาไหนก็จะไปแบบพร้อมหน้าพร้อมตากันเสมอ ในครอบครัวคุณ**พ่ออึ๊ด**จะเปรียบเสมือนเสาหลักของบ้าน ส่วนคุณแม่**วรรณ**จะเปรียบเสมือนหลังคาของบ้านที่คอยดูแลแต่ละเรื่องภายในบ้าน ส่วน**พี่สาว**ที่แสนดีก็จะคอยดูแลน้องชายคนนี้เสมอมาไม่ว่าจะอายุเท่าไหร่แล้วก็ตาม

พูดถึงความหลังในวัยเด็ก ไม่ว่าจะเป็นสมัยประถม, มัธยมหรือแม้แต่มหาวิทยาลัย ต้องยอมรับว่าผมเป็นคนที่ไม่เก่ง และไม่ค่อยมีความพยายามกับอะไรมากนัก คุณพ่ออึ๊ดมักจะคอยดุกล่าวว่าเตือนเสมอมาว่า ทำไมผมถึงทำอะไรไม่ตั้งใจ ทำอะไรก็ไม่ค่อยเป็นชิ้นเป็นอันทำได้สักพักก็เบื่อจะเรียกว่าบ่นกันแบบเต็มระบบเลยก็ว่าได้ครับผม ด้วยความที่ยังเป็นเด็กก็ฟังบ้างไม่ฟังบ้างปะปนกันไป คนที่บ้านทุกคนจะค่อนข้างคิดหนักกับเรื่องอนาคตของผมในสมัยก่อนว่าจะออกมาเป็นยังไง

จนมีอยู่วันหนึ่ง ได้มีเหตุการณ์ ๆ หนึ่งที่มันทำให้ผมคิดได้ว่าผมควรจะทำอะไรกับชีวิตตัวเองสักอย่างแล้ว ตอนนั้นเป็นช่วงที่ผมเรียนอยู่มหาวิทยาลัยในระดับปริญญาตรีอยู่ที่คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต รู้สึกจะเป็นช่วงปีท้าย ๆ ที่ใกล้จะจบแล้ว ตอนนั้นผมทำเกรดได้ไม่ค่อยดีนักและถ้าเป็นแบบนี้อีกต่อไปคงจะไม่ดีแน่ ผมได้นึกถึง**คำพูดของ**คุณ**พ่ออึ๊ด**ที่บอกเสมอมาตั้งแต่ผมยังเด็กว่า “**คนเราเกิดมามีเท่ากันหนึ่งหัวสองแขน สองขา ถ้าคนอื่นสามารถประสบความสำเร็จได้**

ทำไมเราจะทำมันไม่ได้" คำพูดเหล่านี้ของพ่อได้ทำให้ผมฉุกคิดได้ว่า หากเราคิดที่จะทำอะไรสักอย่างมันจะเกิดขึ้นได้อย่างแน่นอน เพียงเราตั้งใจและใส่ใจที่จะทำมันจริง ๆ ดังสำนวนที่ได้กล่าวไว้ว่า

"A watched pot never boils"

หรือแปลตรง ๆ ตัวคือ **"การที่เอาแต่เฝ้ามองหม้อต้มน้ำ มันไม่มีทางที่น้ำจะเดือดเองได้ หากเราไม่ก่อไฟเพื่อต้มน้ำ"** กล่าวคือการที่เรามีแต่ความอยากแต่ไม่ลงมือทำมันจริง ๆ สิ่งเหล่านั้นก็จะไม่มีทางจะเกิดขึ้น

จากคำสอนนั้นผมจึงได้ตั้งใจและใส่ใจกับสิ่งที่ควรทำมากขึ้น ตั้งใจที่จะพัฒนากับตัวเองอย่างจริงจังรู้สึกว่าตอนนั้นจะอยู่ช่วงมหาวิทยาลัยปีที่ 3 หากถามว่ามันช้าไปหรือไม่ในการที่จะปรับปรุงหรือพัฒนาแก้ไขตนเอง สำหรับผม ผมคิดว่ามันไม่ช้าไปครับที่จะปรับปรุงอะไรก็ตามให้มันไปในทางที่ดีขึ้นเพราะคุณพ่ออี๊ดและคุณแม่วรรณจะคอยบอกกับผมเสมอว่า **"ไม่มีคำว่าช้าหรือสายเกินไปที่จะทำให้ทุกอย่างมันดีขึ้น ขอแค่เราคิดได้ และตั้งใจทำมันจริง ๆ หากคิดดีทำดีมีความตั้งใจที่ดียังไงมันก็จะต้องส่งผลดีกลับมาไม่ช้าก็เร็ว"**

หลังจากที่ผมได้จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี คณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยรังสิต ผมได้ตัดสินใจที่จะเรียนต่อในระดับปริญญาโทของคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยรังสิตในทันที เพราะตอนนั้นคิดว่าหากเรายังมีไฟ และอายุยังน้อยก็ควรที่จะเรียนต่อไป ประดุจดั่งคำที่ว่า **"ตีเหล็กต้องตีตอนร้อน"**

บางครั้งหากมีเวลาว่างหลังจากการเรียนผมก็จะขออนุญาตอาจารย์ที่รู้จักเพื่อให้ตัวเองไปเป็น TA (Teacher Assistant) ผู้ช่วยสอน และ RA (Researcher Assistant) ผู้ช่วยนักวิจัยเพื่อเข้าไปช่วยสอนน้อง ๆ นักศึกษาในระดับปริญญาตรี ผมถือว่าเป็นการฝึกฝนด้านวิชาการ และในทางเดียวกันก็จะเป็นการเก็บเกี่ยวประสบการณ์ในการสอน รวมไปถึงการทำงานโครงการวิจัยต่าง ๆ ไปในตัว ถือเป็นสิ่งที่โชคดีมาก ๆ ครับเพราะอาจารย์ทุก ๆ ท่านเห็นถึงความตั้งใจของผมจึงไม่มีใครขัดข้องในการที่จะให้ผมเข้าไปเป็นผู้ช่วยสอนและผู้ช่วยนักวิจัยในโครงการวิจัยต่าง ๆ

ชีวิตในช่วงการศึกษาระดับปริญญาโทของผมนั้นมันได้พิสูจน์อะไรหลาย ๆ อย่างในตัวผม เช่น ความพยายามที่มีมากขึ้นตามความรับผิดชอบความตั้งใจที่จะมีอนาคตที่ดี ความอดทนต่อแรงกดดันในการทำงานทุกอย่างสร้างให้เกิดคำว่า "การพัฒนาทางด้านวุฒิภาวะ" หรือเรียกอีกอย่างว่า "Development of Maturity"

ผมเตือนตัวเองอยู่เสมอ ๆ หากจะทำอะไร เราไม่ใช่เด็ก ๆ อีกต่อไปแล้วนะ คิดจะทำอะไรต้องคิดให้ดีวางแผนให้รอบคอบและทำมันอย่างจริงจัง

หลังจากที่ผมได้จบการศึกษาในระดับปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต ผมได้เดินสายนักวิชาการและนักวิจัยอย่างเต็มตัวที่สถาบันวิชาการไทยวิจัยพัฒนาการจัดการในฐานะนักวิจัย เก็บเกี่ยวประสบการณ์สะสมผลงานไปได้สักระยะผมก็ได้ขึ้นตำแหน่งจากนักวิจัยมาเป็นรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการในเวลาต่อมา

เมื่อผมได้ทำงานไปสักพัก ก็ได้คิดทบทวนกับตัวเองว่า อยากเดินสายเป็นอาจารย์เพื่อเผยแพร่ความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ในการทำงาน พอคิดเรื่องนี้ได้ไม่นานก็เหมือนมีปาฏิหาริย์เกิดขึ้นกับผมจริง ๆ เพราะได้มีอาจารย์ที่สนิทและรู้จักกันดีโทรศัพท์มาเพื่อชักชวนให้ผมมาเป็นอาจารย์ของมหาวิทยาลัย และมาช่วยเขียนหลักสูตรในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอกด้านรัฐศาสตร์ ผมจึงตอบตกลงโดยไม่รีรอ ปัจจุบันผมมีความสุขมาก ๆ ครับ กับการทำงานใน**ตำแหน่งอาจารย์ประจำหลักสูตร** และ**ตำแหน่งรองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม** จากเด็กที่ดูเหมือนจะไม่ได้เรื่องได้ราว ไม่ค่อยมีความตั้งใจกับอะไรมากนัก ได้ผ่านอะไรมามากมาย จะขอบคุณใครไม่ได้เลยนอกจากคนในครอบครัวของผม ที่คอยว่ากล่าวตักเตือน แนะนำ สั่งสอน ทำให้ผมเป็นผมในวันนี้

สุดท้ายนี้ผมต้องกราบขอบพระคุณคุณอา จปร.30 ทุกท่านมาก ๆ ครับ ที่ทำให้ผมได้มีโอกาสมาแบ่งปันประสบการณ์ของผม และขออนุญาตฝากคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยามไว้ ณ ที่นี้ด้วยครับ **หวังว่าเหตุการณ์ของผมอาจจะเป็นประโยชน์ได้สำหรับลูก ๆ หลาน ๆ ในครอบครัว จปร.30 ของพวกเราครับ**

(คิด) ไป-มาตามประสาลุง (โพด):

แก่อย่างมีคุณภาพ เมื่อมนุษย์เงินเดือนก็รวยด้าาายยย !!!

เชื่อว่าเพื่อน ๆ หลายคนพอเห็นหัวข้อเรื่องกับชื่อคนเขียนแล้วอดคิดในใจออกมาดัง ๆ ไม่ได้ว่า **"ไอ้ ่า ก็ถ้ารวยได้จริงแล้วมรึงเจือกลาออกไปก่อนทำไม"** คำตอบอย่างสั้น ๆ แบบยาว ๆ ของผมก็คือในขณะนั้นรู้แต่ทฤษฎี ไม่มีประสบการณ์ภาคปฏิบัติเลย ประเภทความรู้ท่วมตัวแต่เอาหัวไม่รอด !! ต่อเมื่อได้ก้าวออกไปแล้วตระหนักตั้งแต่นาทีแรก ๆ ว่าต่อแต่นี้ไปไม่มีใครเขามาเลี้ยงดูสูเจ้าอีกแล้วนะนั่นแหละ ผมถึงได้เริ่มลงมือ **ออม/ลงทุนเพื่อการเกษียณ**อย่างจริงจัง

อ้าว ! ก็เกษียณกันเกือบจะหมดรุ่นแล้ว มาพูดในวันนี้จะมีประโยชน์อะรั้ยย มี 2 ประเด็นครับ

ประเด็นแรกเมื่อก่อนผมเข้าใจว่าเงินนั้นสำคัญ มาถึงวันนี้แก่ตัวลงจึงรู้ว่าผมเข้าใจผิดมาตลอดเพราะเงินไม่ได้แค่สำคัญเฉย ๆ แต่โคตรสำคัญเลย เงินเหมือนกับหมาอยู่ข้อหนึ่งคือมีความกตัญญูสูงมาก ถ้าเราดูแลประคบประหงมมันอย่างดี มันก็จะดูแลเราอย่างดีเป็นการตอบแทนเช่นกัน โดยเฉพาะในยามที่เราแก่เฒ่า ดังนั้นไม่ว่ากำลังจะเกษียณ หรือเกษียณไปแล้วก็ตามการ์ดอย่าตก (ใช้คำทันสมัยด้วยนะแต่กว่าจะตีพิมพ์ อาจตกยุคไปแล้วก็ได้) ต้องระแวดระวังเรื่องเงินเรื่องทองจนกว่าจะตายจากกันไปข้างหนึ่ง

กับประเด็นที่สอง แม้เด็กรุ่นใหม่จะไม่อยากเป็นข้าราชการไม่อยากเป็นลูกจ้างในภาคเอกชนอยากเป็นฟรีแลนซ์ มีอิสระ เป็นนายของตัวเองแต่จากการสำรวจล่าสุดพบว่า มีเพียง 8 - 9% เท่านั้นที่ประกอบอาชีพอิสระ ในขณะที่อีกกว่า 90% ยังคงเป็นมนุษย์เงินเดือนไม่ในภาครัฐก็ภาคเอกชน ลูกหลานของเพื่อน ๆ ส่วนใหญ่ก็อยู่ในกลุ่มนี้แหละ โดยเฉพาะข้าราชการรุ่นใหม่ที่ไม่มีบำเหน็จบำนาญแต่เป็นระบบ กบข. บทความนี้จึงน่าจะเป็นประโยชน์ไม่มากก็น้อยกับลูกหลานของเรา

เข้าเรื่องซะที... **ข้อแรก**อยากมีเท่าไหร่ ? คนส่วนใหญ่พูดคล้าย ๆ กันว่าอยากรวย ๆๆๆๆๆ บนบานศาลกล่าวมันไปทุกที่แต่ไม่เคยคุยกับตัวเองเลยว่าไอ้ที่อยากรวยหนะมันต้องมี **"เท่าไหร่"** เพราะคำว่า **"รวย"** ของแต่ละคนนั้นไม่เท่ากัน ดังนั้นต้องกำหนดให้ชัดเจนว่าในวันที่ฉันเลิกทำงานนั้นฉันต้องการมี**สินทรัพย์** (Assets) เท่าไหร่ ขอให้สังเกตว่าผมใช้คำว่า **"สินทรัพย์"** แทนคำว่า **"เงิน"** เพราะถ้าเราสะสมเฉพาะเงินก็เท่ากับว่าเราออม/ลงทุนด้วยการฝาก

เงินเป็นหลัก อย่างนี้เก็บเงินหัวโตก็ไปไม่ถึงเป้าหมาย อดเปรี้ยวแต่ไม่ได้กินหวานหรอกม่องเท่งไปซะก่อนครับ อย่าลืมว่า

“ไม่เคยมีใครรวยได้ด้วยการฝากเงินไว้ในธนาคารแต่เพียงอย่างเดียว”

ผมใช้โปรแกรม Excel ทำ spreadsheet อย่างง่าย ๆ เพื่อกำหนดว่าต้องมีสินทรัพย์เท่าไหร่ถึงจะพอ โดยทำเซลละ 1 ปี เริ่มปีที่เราเกษียณเป็นปีที่ 1 ไปจนถึงปีที่เราจะตาย มีคนแย้งทันทีว่า อ้าวเฮ้ย ! แล้วจะรู้ได้อย่างไรว่าจะตายเมื่อไหร่ ? คำตอบคือสมมติซิครับ โมเดลการเงินเวลาลงทุนโครงการทางธุรกิจยังต้องสมมุติอนาคตในอีก 20 - 30 ปีข้างหน้ากันเป็นกระบุงโกย โมเดลชีวิตเรามีสมมติฐานแค่ตัวเดียวว่าจะตายเมื่อไหร่จึงไม่ยากเลยครับ เช่น ถ้าตายตอนอายุ 90 ปี ก็ทำโมเดลชีวิต 30 ปี ใครคิดว่าจะอยู่ถึง 100 ปีก็ทำไว้ 40 ปี บรรทัดแรกของโมเดลเป็นสินทรัพย์คงมี ณ ต้นปีเซลแรกด้านซ้ายบนสุดคือสินทรัพย์ในวันที่เราเกษียณหรือในปีที่ 1 ซึ่งก็คือคำว่า “เท่าไหร่” นั่นเองตอนนี้เว้นไว้ก่อนไม่ต้องใส่อะไรลงไปครับบรรทัดที่สองเป็นผลตอบแทนจากสินทรัพย์คงมี ณ ต้นปี พูดง่าย ๆ ก็คือดอกผลจากสินทรัพย์ในบรรทัดข้างบนกำหนดเป็นเปอร์เซ็นต์ เช่น 3%, 4% หรือ 5% ของเซลข้างบน เป็นต้น (นี่เป็นเหตุผลว่าทำไมถึงมีแต่เงินสดฝากธนาคารอย่างเดียวไม่ได้เพราะไม่ว่าจะหกคะเมนตีลังกาฝากอย่างไรก็ได้ดอกเบี้ยไม่ถึง 3%, 5%) บรรทัดถัดไปเป็นรายรับอื่น ๆ เช่นบำนาญแล้วก็มาถึงบรรทัดรายจ่ายอยากกินอะไรอยากเที่ยวที่ไหนก็โปะเข้าไปเลย เช่น ช่วงอายุ 60 - 70 อยากใช้เงินเดือนละ 150,000 หรือปีละ 1.8 ล้านบาท ช่วงอายุ 70-80 ใช้เดือนละ 120,000 หรือปีละ 1.44 ล้านบาท และช่วง 80-90 ใช้เดือนละ 100,000 หรือปีละ 1.2 ล้านบาท พออายุครบ 90 ก็เท่งทึงจากโลกนี้ไป เป็นต้น ส่วนใครอยากจะใส่รายจ่ายอื่น ๆ เช่น มีเด็ก มีกิ๊ก มอบทุนการศึกษาพิเศษอีกปีละเท่าไหร่ก็ตามสะดวก เป็นอันจบในส่วนของรายจ่าย แล้วก็มาถึงบรรทัดสุดท้ายเป็นผลลัพธ์จากการบวกลบรายรับ - รายจ่ายของเซลข้างบนทั้งหมดในปีนั้น ๆ ได้เป็นสินทรัพย์คงเหลือ ณ สิ้นปี ซึ่งจะยกไปเป็นสินทรัพย์คงมี ณ ต้นปีในบรรทัดแรกของปีถัดไปนั่นคือเซลสุดท้ายของปีที่ 1 ยกไปเป็นเซลแรกของปีที่ 2 เซลสุดท้ายของปีที่ 2 ยกไปเป็นเซลแรกของปีที่ 3 ผูกสูตรอย่างนี้วนไปเรื่อย ๆ จนถึงปีสุดท้ายของโมเดลเมื่อผูกเนกไทใส่สูทจนครบถ้วนแล้ว ก็กลับมาที่เซลแรกซ้ายมือบนสุด สินทรัพย์ที่เราต้องมี ณ วันเกษียณซึ่งใน

รอบที่แล้วเราปล่อยว่างไว้เฉย ๆ คราวนี้ลองใส่ตัวเลขลงไป ผลลัพธ์ทั้งหมดจะออกมาเราขาดเราเหลือเท่าไหร่ตอนตายดูได้จากเซลล่างขวาสุดของปีสุดท้าย ขยับตัวเลขในเซลแรกซ้ายมือบนสุดจนกระทั่งเราพอใจกับตัวเลขในเซลล่างขวาสุด เช่น ถ้าช่องสุดท้ายเป็น 0 หรือบวกลบนิดหน่อยใกล้เคียงกับ 0 ก็แสดงว่าเราตายโดยไม่ทิ้งอะไรไว้เลย ประเภทนี้ พอใกล้ตายก็อย่าลืมสั่งเสียเพื่อน ๆ ขอให้ช่วยจัดงานศพให้ด้วย แต่หากไม่ตายดันผ่าอยู่เลยโมเดลขึ้นมาจะทำอย่างไร สำหรับคนที่มีบำนาญง่ายหน่อย นอนหยอดน้ำข้าวต้มกินบำนาญต่อไป ส่วนใครที่ไม่มีบำนาญมีทางแก้ 2 วิธีคือ หนึ่ง ตอนทำโมเดลให้ปรับตัวเลขในช่องแรกให้สูงขึ้นเพื่อจะได้มีสินทรัพย์เผื่อขาดเผื่อเหลือในช่องสุดท้ายไว้ใช้ต่อไปได้อีก กับสอง ถ้าไม่ได้ปรับตัวเลขเผื่อไว้ตั้งแต่แรกถึงเวลานั้นไม่ไปออกทีวีรายการวงเวียนชีวิตก็ออกบวชนะครับ เลือกเอา ...มันเป็นเรื่องสุดเศร้าที่ตายแล้วยังใช้เงินไม่หมด แต่มันเป็นเรื่องสุดสลดที่ใช้เงินจนหมดแล้วยังไม่เจือกตาย... เป็นอันว่าเราได้คำว่า “เท่าไหร่” ออกมาแล้ว และเพื่อให้เห็นภาพได้ง่ายขึ้น ผมเลยทำโมเดลเกษียณที่ 60 ใช้เงินปีละ 1.8 ล้านบาทไปถึงอายุ 70 แล้วลดเหลือปีละ 1.44 ล้านบาท จนอายุ 80 เหลือปีละ 1.2 ล้านบาท จนไปตายที่ 90 ดอกผลจากสินทรัพย์สมมติไว้ 3 อัตราคือ 3%, 4% และ 5% กับมีบำนาญ 0 บาท, 5 หมื่นบาท, 6 หมื่นบาท, 7 หมื่นบาท และ 8 หมื่นบาท เป็นตารางออกมาให้ดูกันเลย สรุปง่าย ๆ ครับ ใครไม่มีบำนาญต้องตุนไว้เกือบ ๆ 30 ล้านบาท ใครบำนาญเยอะหน่อยก็อยู่แถว ๆ 10 ล้านบาท อ้อ ! ผมไม่ได้ใส่เงินเฟ้อเข้าไปในการคำนวณ ใครเอาโมเดลไปทำจะใส่เงินเฟ้อลงไปให้ชัวร์มากขึ้นไปอีกก็ไม่เลวครับ

บำนาญ/ดอกเบี้ย (x1,000 บาท/เดือน)	3%	4%	5%
0	28.5	25.6	23.5
50	18.4	16.6	15.0
60	16.1	14.5	13.2
70	13.7	12.4	11.3
80	11.4	10.4	9.5

ทีนี้ก็มาถึงข้อที่สองแล้ววันนี้เรามีอยู่เท่าไหร่ ? แม้จะได้เป้าหมายจากข้อแรกที่ชัดเจนแล้วแต่ถ้าไม่รู้ว่า ณ เวลานี้เรายืนอยู่ที่ไหนมันก็ไปต่อลำบาก เพราะจะไม่รู้เลยว่าเราจะต้องใช้ความพยายามอีกมากน้อยเพียงใดถึงจะบรรลุเป้าหมายนั้นได้ เพราะฉะนั้น ในขั้นตอนนี้ต้องทำบัญชีทรัพย์สินขึ้นมา บางคนบอกว่าไม่ต้องทำหร้อกกกไม่มีอะไรเลย มีแต่หนี้ทั้งน้าานน แม้จะมีแต่หนี้ก็ลองทำมันขึ้นมาครับ นั่งหายใจลึก ๆ สำรวจว่าเรามีอะไรอยู่บ้าง

อย่างน้อยไม่แมงกะไซค์เก่า ๆ ก็ลุงต้าป้าด้าแก่ ๆ สักคันหละวะ ส่วนคนที่พอมีอยู่บ้างผมเสนอให้แบ่งบัญชีทรัพย์สินออกเป็น 3 กลุ่มคือ กลุ่มความเสี่ยงต่ำ ความเสี่ยงปานกลาง และความเสี่ยงสูง กับถ้าขยันก็ทำเพิ่มเป็น 2 ชุดคือ ชุดหนึ่งตามราคาทุนกับอีกชุดหนึ่งตามราคาตลาด เช่น ซื้อทอง 10 บาทไปแต่งเมียเมื่อ 30 ปีที่แล้ว ตอนนั้นบาทละ 6,000 บาท (อย่าบอกนะว่าเอาไปขายกินหมดไปนานแล้ว) ในบัญชีชุดตามราคาทุนก็ลงว่ามีทองคำ 60,000 บาท ส่วนในบัญชีชุดตามราคาตลาดก็ 300,000 บาท เป็นต้น แม้ว่าความสำคัญจริง ๆ จะอยู่ที่ชุดตามราคาตลาดก็ตาม แต่ทำชุดตามราคาทุนเอาไว้ดูให้ภูมิใจเล่นว่าสินทรัพย์เรางอกเงยขึ้นมามากน้อยเพียงใด

เมื่อทำบัญชีทรัพย์สินขึ้นมาแล้วควรปรับให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ โดยอาจปรับเป็นรายไตรมาสหรืออย่างน้อยที่สุดเป็นรายปีแล้วเซฟเก็บไว้เปรียบเทียบดูความคืบหน้าคืบหลังดูว่าในแต่ละปีเราบรรลุตามเป้าหมายรายปีของเราหรือไม่ ถ้าทะลุเป้าหมายรายปีไปแล้วปีถัดไปก็สามารถผ่อนคันเร่ง เอาส่วนเกินไปถอยรถคันใหม่ กิน ขี้ ปี้ เที่ยวได้มากขึ้น แต่หากเป็นกรณีเข็มขัดสั้นคาดไม่ถึง เช่นเจอโควิดเข้าไปจนหลุดเป้าหมายรายปี ก็ต้องเร่งเครื่องในปีถัดไปเพื่อที่สุดแล้วเราจะได้ไปถึงคำว่า “เท่าไหร่” ในวันที่เราเกษียณได้จริง ๆ

อ้าว! อ่านไปอ่านมาแล้วเป้าหมายรายปีโผล่มาจากไหนฟะ กับแล้วต้องทำอย่างไร หรือมันมีเครื่องไม้เครื่องมืออะไรบ้างที่จะทำให้เราไปถึง 15 ล้าน 30 ล้าน แฮะแฮะ... บรรณาธิการเค้าให้เนื้อที่มาแค่นี้ **เอาไว้ต่อฉบับหน้าครับ**

ลุงโพด สุพรรณ

อนุสรณ์สถานโรงเรียนเตรียมทหาร
(โดยกองบก.)

อนุสรณ์สถานโรงเรียนเตรียมทหาร

สร้างขึ้นตามดำริของ **พลเอก ทรงกิตติ จักกาบาตร์** อดีตผู้บัญชาการทหารสูงสุด เพื่อเป็นที่จารึกรายนามของศิษย์เก่าโรงเรียนเตรียมทหาร ที่ได้เสียสละชีวิตจากการปฏิบัติหน้าที่ในภารกิจต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ที่อยู่เบื้องหลังได้รำลึกถึงเกียรติและศักดิ์ศรีของศิษย์เก่าโรงเรียนเตรียมทหารที่ได้ประกอบวีรกรรมในการปกป้องรักษาอธิปไตยของชาติ

ความหมายลักษณะทางสถาปัตยกรรมอนุสรณ์สถานโรงเรียนเตรียมทหารรูปแบบทางด้านสถาปัตยกรรมของอนุสรณ์สถานฯ มีลักษณะเป็นรูปวงแหวนมีกำแพงประดับแผ่นศิลาจารึกชื่อ วีรชนศิษย์เก่าโรงเรียนเตรียมทหาร ลักษณะวงกลมแสดงถึงความรัก ความสามัคคี ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ส่วนที่เป็นหัวแหวนจะมีแท่งศิลาจำนวน 5 แท่ง แท่งศิลาแท่งใหญ่ตั้งอยู่ย่านกลางประดับตราสัญลักษณ์ของกองบัญชาการกองทัพไทย ขนาบด้วยแท่งศิลาขนาดรองข้างละ 2 แท่ง รวมเป็น 4 แท่ง แต่ละแท่งประดับตราสัญลักษณ์ของทั้ง 4 เหล่า แสดงถึงการรวมกำลังกองทัพไทย ทั้งกองทัพบก กองทัพเรือ กองทัพอากาศ และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่อความมั่นคงความเข้มแข็งในการป้องกันชาติบ้านเมือง โดยทุกเหล่าทัพมีจะเริ่มต้นอยู่ที่โรงเรียนเตรียมทหารแห่งเดียวกัน ด้านนอกมีลานสำหรับการประกอบพิธี ขนาดของวงกลมด้านนอกเส้นผ่านศูนย์กลาง 60 เมตร ขอบกำแพงวงกลมด้านในเส้นผ่านศูนย์กลาง 40 เมตร

ความหมายประติมากรรมภายใน

หล่อด้วยโลหะสัมฤทธิ์มีขนาด 1.5 เท่าของขนาดจริง เป็นรูปเก้าอี้ มีหมวก ถุงมือ กระบี่ กระเป๋าเอกสาร กรอบบาน ประตูและธงชาติ เป็นการสื่อความหมาย ว่าห้องทำงานบรรดานายทหาร นายตำรวจ ที่ปฏิบัติหน้าที่รั้วของชาติเหล่านั้น เดิมท่านนั่งทำงานตามปกติเหมือนท่าน อื่น ๆ ทั่วไป แต่เมื่อถึงวาระหนึ่ง ท่าน เหล่านั้นได้ไปปฏิบัติหน้าที่และจากไป โดยไม่มีวันกลับ เหลือไว้เพียงเก้าอี้ที่ ว่างเปล่า สิ่งของเครื่องใช้ประจำตัว นายทหาร นายตำรวจ และธงชาติ แทน สิ่งของที่ประกอบในพิธีพระราชทาน เพลิงศพ ให้กับผู้เสียสละเหล่านั้น

ด้านหน้าประติมากรรม มีฐาน ประดับดวงไฟนิรันดร์กาล สื่อถึง จิตใจ ความมุ่งมั่นของวีรชนศิษย์เก่าเตรียมทหาร ที่ถึงแม้จะสละชีวิต เลือดเนื้อ เพื่อปกป้อง บ้านเมืองไปแล้ว แต่จิตใจ ความมุ่งมั่น เสียสละของศิษย์เก่าเตรียมทหาร ในการ ปกป้องประเทศชาติบ้านเมืองจะคงอยู่ ตลอดไปเหมือนไฟนิรันดร์กาลที่ไม่มีวันดับ

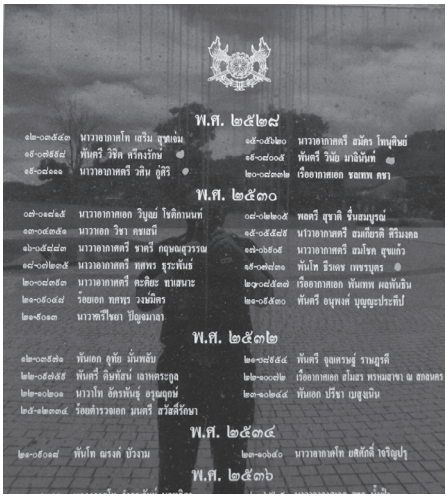

ขอขอบคุณ

พล.อ. ชนินทร์ โตเลี้ยง อดีต ผบ.รร.ตท. (2558 - 2560) อนุเคราะห์ข้อมูลฯ

พลังอำนาจแห่งชาติ
คือ ขีดความสามารถด้านต่าง ๆ ของชาติ

โดย Jont 19

รู้เขารู้เรา รบร้อยครั้งไม่มีแพ้

การวิเคราะห์พลังอำนาจของชาติ กระทำในกรอบความคิด รู้เรา ในส่วนของการวิเคราะห์ จุดแข็ง (Strength) และจุดอ่อน (Weakness) ของ SWOT/ TOWS Analysis ส่วนการทำ Foresight/ Forecast and Scenario Planning เป็นการทำในส่วนรู้เขาเพื่อวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมเรื่อง โอกาส (Opportunity) และ ภัยคุกคาม/ อุปสรรค/ สิ่งท้าทาย (Threats/ Obstable/ Challenge) ของ SWOT/ TOWS Analysis

การพัฒนายุทธศาสตร์มี 3 ลักษณะ

Threats Based

เมื่อสามารถกำหนดภัยคุกคามในมิติต่าง ๆ ได้ เราก็จะวางแผนการใช้ขีดความสามารถต่าง ๆ (พลังอำนาจ) ในการป้องกัน แก้ไข และลดผลกระทบทางลบที่เกิดจากภัยคุกคามดังกล่าว

Capability Based

พัฒนายุทธศาสตร์โดยการสร้างและใช้ขีดความสามารถต่าง ๆ ที่จำเป็นในการบรรลุเป้าหมายแห่งชาติ ทั้งขีดความสามารถตามพันธกิจ (Function Based) และขีดความสามารถร่วม (Agenda/ Collaborate Based)

Scenario Based

พัฒนายุทธศาสตร์โดยสร้างภาพอนาคตจากการ Forecast ระยะสั้น/ ปานกลาง และ Foresight ในระยะยาว เพื่อสร้างภาพอนาคตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตามห้วงเวลา และวางแผนการใช้ขีดความสามารถ (พลังอำนาจ) ต่าง ๆ ของชาติ เพื่อให้ไปสู่ภาพอนาคตที่ต้องการ และเตรียมขีดความสามารถต่าง ๆ ในการป้องกันและลดผลกระทบในกรณีที่เกิดภาพอนาคตที่ไม่ต้องการ

Capacity building

ในปัจจุบันเรายังขาดองค์ความรู้ในการวิเคราะห์ขีดความสามารถต่าง ๆ อย่างเป็นระบบและขาดผู้เชี่ยวชาญการวิเคราะห์ดังกล่าวจึงจำเป็นจะต้องรีบดำเนินการสร้างองค์ความรู้มาตรฐานและผลิตบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการวิเคราะห์เหล่านี้อย่างเป็นระบบ ความรู้ดังกล่าว รวมไปถึงกระบวนการและขั้นตอนมาตรฐานในการวิเคราะห์

ยุคก่อน

สงครามระหว่างรัฐต่อรัฐขีดความสามารถในการดำเนินการของรัฐหลัก ๆ คือ การทูต การข่าว การทหาร การเงิน จึงกำหนดพลังอำนาจออกเป็น Diplomatic Information Military Economic DIME

ยุคนี้

เพิ่มสงครามจาก Non States, เข้าสู่ยุค Hot Peace คือทำสงครามกันในหลาย ๆ มิติแต่ไม่มีการประการสงคราม ใช้ขีดความสามารถที่มิติของชาติทำเพื่อบรรลุเป้าหมายแห่งชาติตามแนวคิดความมั่นคงองค์รวม Comprehensive Security เราพิจารณาว่าทุก ๆ มิติคือความมั่นคง Social สังคม Technology เทคโนโลยี Economics เศรษฐกิจ Environment สภาวะแวดล้อม Politics การเมือง Military การทหาร

ความมั่นคงองค์รวมเป็นแนวคิดทั้งเชิงรุก และเชิงรับ

การใช้พลังอำนาจ (ขีดความสามารถ) ต่าง ๆ ของชาติควรพิจารณาทั้งในเชิงพลังเชิงบูรณาการ Collaborated Capabilities และพลังเชิงมิติเดียว เรายังขาดองค์ความรู้ในการวิเคราะห์พลังอำนาจ (ขีดความสามารถ) เชิงบูรณาการ เช่น ขีดความสามารถทางทหารร่วมกับขีดความสามารถทางการค้า เราต้องสามารถวิเคราะห์เจาะลึกไปถึงขีดความสามารถย่อย ๆ ในแต่ละด้านของ STEEPM เพื่อให้สามารถวางยุทธศาสตร์/แผนไว้ทุกระดับและต้องพิจารณาขีดความสามารถทั้งที่สร้าง Hard Power และ Soft Power คำถามที่สำคัญอะไรคือกุญแจหลักในการสร้างขีดความสามารถต่าง ๆ ที่ต้องการทั้งในปัจจุบันและอนาคต ?

ในยุทธศาสตร์ระยะยาวอาจจะมีแผนการใช้ขีดความสามารถซึ่งยังไม่มีในปัจจุบัน ดังนั้นจึงจำเป็นจะต้องมียุทธศาสตร์พัฒนาขีดความสามารถด้วย เช่นเดียวกับยุทธศาสตร์ทหารที่มี 2 ส่วน คือ ยุทธการการใช้กำลัง (ขีดความสามารถ) และยุทธศาสตร์การเตรียมกำลัง (ขีดความสามารถ) และเช่นเดียวกับการพัฒนาขีดความสามารถร่วม (Joint Capabilities) ของกองทัพไทย ที่เป็นพื้นฐานในการจัดกำลัง Force Structure ในลักษณะเดียวกันเราก็จำเป็นจะต้องมียุทธศาสตร์/แผนการพัฒนาทั้งขีดความสามารถเชิงบูรณาการ Collaborated Capabilities สำหรับการดำเนินการในงานลักษณะ Agenda Based และขีดความสามารถเชิงเดี่ยว (เช่น ขีดความสามารถทางทหาร) สำหรับการดำเนินการงานลักษณะ Function Based การประเมิน/วัดพลังอำนาจแห่งชาติ มันอาจจะไม่ได้ประโยชน์เท่าไรในการวางแผน เช่น ถ้าเราทราบว่า นาย ก มีพลัง 100 แรงม้า มันไม่ช่วยในการวางแผนการใช้งานนาย ก แต่ถ้าเราทราบว่า นาย ก ยกน้ำหนักได้ 50 กก. วิ่งได้วันละ 40 กม. ทำงานได้วันละ 12 ชม. ในลักษณะนี้เราสามารถนำขีดความสามารถต่าง ๆ ไปวางแผนการใช้งานได้ ประเทศชาติควรจะจัดโครงสร้างการบริหารให้สอดคล้องกับขีดความสามารถหลัก ๆ ของชาติเพื่อให้รับผิดชอบในการพัฒนาและใช้ขีดความสามารถนั้น ๆ ในลักษณะ Single Command

อ้างอิง :- เจิดวุธ คราประยูร, พล.อ.: การสัมมนาวิชาการ “การประเมินกำลังอำนาจของชาติเพื่อประกอบการจัดทำโครงการสำคัญด้านความมั่นคง” ณ โรงแรม Novotel ประตูน้ำ (5 ส.ค. 63)

บันทึกลับ ของเพื่อน Air 1935

“รอกวิ่ง ช่วย...ไว้”

นนร. กิตติศักดิ์ ฝีมือช่าง

บันทึกความทรงจำ ต้นปี 2524 จบภาคการศึกษา นนร. ชั้นปีที่ 3 เข้ารับการศึกษาหลักสูตรกระโดดร่มที่ ศสพ.ลพบุรี

ในวันที่ 2 ของการกระโดดร่ม กลางคืนก่อนโดดฝนตกแรงมากมาหยุดเอาตอนประมาณตี 5 สภาพโดยรอบสนามโดดเปียกแฉะ...ลมยังพัดแรงตลอดช่วงเช้า เที่ยวบินแรกประมาณ 8 โมงเช้าเครื่องบิน C-123 K (Provider) พานักเรียนกระโดดร่มบินรอบจังหวัดลพบุรีเห็นคลองชลประทานพาดยาวกลางจังหวัดลพบุรีเป็นภาพที่สวยงามมาก... ผมเห็นชัดเจนเพราะยืนคนที่ 1 ขอบประตู พอถึงสนามโดดครูฝึกตบหลังให้กระโดดนับ...หนึ่งพัน 1 หนึ่งพัน 2 หนึ่งพัน 3...ตรวจร่ม...มองบนร่มกางปกติแต่ลมแรงมากลำตัวเอียงประมาณ 60 องศา ความเร็วร่มไวมาก ร่มที่ใช้น่าจะเป็นรุ่น T10 บังคับยาก... ไม่เหมือนวันแรกที่ลงช้า ๆ ได้พูดหยอกล้อกันกับเพื่อนในอากาศ... เวลาไม่กี่อึดใจพื้นที่ข้างหน้าเป็นสนามฝึกซ้อมไม่ใช่ทุ่งนาเหมือนวันแรก... พื้นที่ลงพื้นมองไปเหมือนเสาไฟฟ้าเต็มไปหมด... ผมเตรียมเก็บคองอเข่าเท้าชิด... แต่ที่ลงไม่ใช่พื้นดินมันเป็น “**เสารอกวิ่ง**...” ความคิดชั่วขณะถ้าหลบหัวและลำตัวคงฟาดกับต้นเสา... ตัดสินใจลงพื้นที่หัวเสามีความรู้สึกว่าตัวกระเด้งออกแล้วร่มก็หุบที่หัวเสา... ค้างเป็นไก่ย่างบนเสา... รปภ. และรถพยาบาลวิ่งมาที่เกิดเหตุแต่ช้ากว่าเจ้าถิ่น... มีเด็กประมาณ 3 คนเอาบันไดมาพาดปีนขึ้นไปช่วยเอาร่มและผมลงมา... ผมล้วงกระเป๋ามีแบงก์ 20 อยู่ 5 ใบเอาไปแบ่ง

กัน... พับร่มส่งร่มเสร็จเดินไปที่รวมญาติ... วันนี้มีแขก VIP ของผมมาด้วย แม่ผมและเพื่อนแม่พากันมาดูลูก ๆ กระโดดร่มกัน... ถาดมะม่วง, ฝรั่ง, เงาะ...ผลไม้ทุกชนิดวางเต็มโต๊ะ... ไม่มีใครบอกแม่เลยว่าที่ค้างอยู่บนหัวเสาเป็นใคร... แม่เห็นผมก็ดีใจ อยู่ ๆ แม่ก็พูดออกมาว่า... **"เมื่อกี๊เห็นคนมุงดูคนโดดร่มติดบนหัวเสาน่าสงสารจัง ลูกใครก็ไม่รู้"**... เพื่อน ๆ พูดเสียงคำเดียวกันว่าเป็นผม... แม่หน้าตาตกใจแต่ยังเก็บอาการอยู่... **"ไม่เป็นไรก็ดีแล้วคุณพระช่วยคุ้มครอง"** ...แม่ว่าจะมาดูผมกระโดดร่มวันเดียวแต่หลังวันนั้นมาดูเกือบทุกวัน...

ทราบว่าเที่ยวบินที่ผมกระโดดเที่ยวแรกลมแรงทุกคนลงพื้นเลยผมไปหมดบ้างก็ไปตกนอกเขต... เที่ยวบินต่อไปเลยต้องปล่อยไกลอีกหน่อยเดินกันไกลเลยนะเพื่อน ๆ ... วันนั้นเป็นผมคนเดียวที่ไม่เปรอะดินโคลนเพราะไม่ได้ลงพื้น... ถ้าร่มไม่หุบลงที่หัวเสาจะเป็นอย่างไรไม่รู้ เสาสูงประมาณ 20 เมตรไม่อยากจะคิด...

เที่ยวบินต่อไป... ปล่อยไกลมาก มองดูเพื่อนโดด... มีคนหนึ่งร่มแฝดลงเร็วมากแซงเพื่อนลงมาหมดถึงพื้น... รถพยาบาลเปิดไฟไซเรนวิ่งไปที่เกิดเหตุรับนักโดดแล้ววิ่งกลับแต่ไม่นำส่งโรงพยาบาลเอามาส่งที่นั่งรอ... ทันใดนั้นนักโดดเดินลงออกจากรถพยาบาล... เฮ้ยนั่นมัน**อ๊ดดี้**นี่หว่า... เดินเข้าไปถามสาเหตุว่าเกิดอะไรขึ้น... คำตอบคือ**อ๊ดดี้**จะสร้างสถิติเอาหงส์ทองขึ้นไป 1 แบนกะจะกินให้หมดก่อนลงพื้น... **อ๊ดดี้** บอกร่มลงเร็วจังแซงเพื่อนมาหมดเลยซดไปได้แค่ครึ่งต้องเก็บไว้กระเป๋าข้าง... นึกถึงคำสอนของครูถ้ามองเห็นหัววัวควายชัดให้รีบเตรียมลงพื้น... แล้วก็ลงพื้นแต่ทำไมมีรถมารับก็ไม่รู้ไม่บาดเจ็บอะไรเลย... แม่งคนเหล็กชัด ๆ ... **อ๊ดดี้**บอกว่าเลยไม่ได้ทำสถิติบนอากาศหมดแบน... ฝากเพื่อน ๆ ถาม**นายพลอ๊ดดี้**ตอนนี้ยังมีโอกาสสร้างสถิตินะ เอาไหม**อ๊ดดี้**จะหาเที่ยวบินให้ 555++... เอวัง

ป.ล. :- **อ๊ดดี้**ขอใช้สิทธิฯ ถูกพาดพิง ว่า

1. บทเรียนที่ได้รับ คือ ความสูงที่โดดน้อยเกินไป... เลย (DAK) ไม่หมดแบนครับ ! ต้องสูงกว่านี้หน่อย (555)
2. แต่ผมขออนุญาตพ่อปู่เอราวัณ (พกหงส์ขึ้นเครื่อง) แล้วนะ
3. คืนนั้นเช่นเหล้าท่านไป 1 แบน บอกลาแล้วตอนเช้าก่อนนำขึ้นเครื่องครับ ไม่ได้ประมาทเลย... ขอบคุณครับท่านประธานฯ

“ทองพูน โคกโพธิ์ ภาคพิเศษ”

โดย เผ่าพงษ์ จ้องสืบพันธุ์

ท่ามกลางแสงแดดที่ร้อนอบอ้าว กลางเดือนมีนาคม ปี 2526 หนุ่ม ๆ วัยฉกรรจ์จำนวน 6 นาย ชาว จปร. ซึ่งได้จบหลักสูตรปฐมนิเทศนายทหารใหม่เหล่าทหารราบ ณ ศูนย์การทหารราบ อ.ปราณบุรี จ.ประจวบคีรีขันธ์ เดินก้าวย่างอย่างมั่นใจขึ้นรถไฟสายใต้จากสถานีหัวลำโพงมุ่งสู่สถานีโคกโพธิ์ จ.ปัตตานี และสถานียะลา ตามลำดับ ในจิตใจของแต่ละคนไม่รู้ร้อนรู้หนาวและไม่มีใครล่วงรู้ชะตากรรมของตนเองได้เลยในตอนนั้น ต่างหอบหิ้วสัมภาระที่บรรจุในลังแม่โขงมัดด้วยเชือกฟางแน่นหนามีกันคนละสามสี่ลัง ส่วนกระบี่นายทหารนั้นบรรจุในถุงผ้าสีแดง วางไว้บนหิ้งวางของเพดานโบกี้ชั้นสาม (เนื่องจากรถไฟเต็มเราไม่ได้จองที่นั่งล่วงหน้ามาก่อน) เมื่อช่วยกันจัดเรียงข้าวของให้เข้าที่เข้าทางแล้วก็พอดีได้เวลารถไฟสายใต้เริ่มเคลื่อนขบวนช้า ๆ ออกจากสถานีมุ่งสู่เป้าหมายท่ามกลางเสียงล้อเหล็กบดกับรางรถไฟบอกกับพวกเราว่า “**ถึงก็ชั่งไม่ถึงก็ชั่ง ๆๆๆๆ**” ดังถี่ขึ้นไปเรื่อย ๆ ฟังดูมันช่างแสนจะไพเราะเสนาะประสาทหูเสียเหลือเกิน พวกเราบางคนเหนื่อยก็ผล็อยหลับไปในท่านั่งนั่นเอง แต่บางคนไม่เคยนั่งรถไฟเลยในชีวิตก็ตื่นตาตื่นใจไปกับวิวสองข้างทางรถไฟที่เริ่มจะวิ่งผ่านเราไปเรื่อย ๆ จากช้าจนเร็วมากจนตาลาย มันก็ดูสนุกไปอีกแบบหนึ่ง ในบรรดาหนุ่มฉกรรจ์ 6 นายที่มาในเที่ยวนั้นประกอบด้วย **เผ่า (นิพนธ์ รองสวัสดิ์), งู (สุชาติ โสวรรณะ),** สังกัด ร.5 พัน.2/ **เล็ก (ชัยณรงค์ กิจรุ่งโรจน์เจริญ), ด้วง (เจริญศักดิ์ ช่วงโชติ), ด่าง (เพชรงค์ สิทธิด่าง)**

สังกัด ร.5 พัน.5 //ตามด้วยศิลปินเดี่ยวเดียวดาย **เลาะห์ (ไตรรงค์ ทองเนื้อสุข)** สังกัด ร.5 พัน.3 สีหน้าแววตาของแต่ละคนบ่งบอกว่า **“กูขอไปตายเอาดาบหน้าจะเจออะไรก็ช่างมัน”**

รถไฟวิ่งมาตามรางเหล็กเรื่อย ๆ อย่างมั่นคงตามหน้าที่ของมัน มีจอดบ้างเป็นระยะ ๆ ตามสถานีรายทางที่เป็นสถานีใหญ่ระดับอำเภอ แต่ไม่บ่อยมากเพราะเป็นขบวนรถเร็วสายใต้ แต่ก็ไม่ได้เร็วมากสมชื่อหรอกนะ ยังคงถึงที่หมายช้ากว่ากำหนดเหมือนเดิมนั้นแหละ จวบจนแดดร่มลมตก ทุกคนต่างหันมาสบตากันอย่างมีความหมาย พยักหน้าเดินตามกันไปยังตู้เสบียงถัดไปกลางขบวนประมาณ 4 - 5 โบกี้ เมื่อได้ที่นั่งเหมาะแล้ว จึงร้องสั่งบ่อยว่า **“พี่ ๆ ขอแม่โขงกลมหนึ่ง น้ำแข็ง น้ำ โซดา พร้อมกับแกล้มเอามาด้วย” “ได้ครับ”** พนักงานไม่รอช้ารีบจัดการให้ทันที ต่างคนต่างดริ้งก์กันไปอย่างออกรสชาติคุยกันสนุกสนานถึงเรื่องราวแต่หนหลังและความคาดหวังที่จะได้เจอในวันพรุ่งนี้ มากมายหลายเรื่อง จวบจนครัวตู้เสบียงปิดราวเที่ยงคืน แต่ว่าเขาเหล่านั้นยังไม่ถึงดีกรีที่ควรจะเป็น จึงขอนั่งกินต่อไปเรื่อย ๆ จนดึกโข ต่างเดินโซซัดโซเซกลับมายังที่ของตนเอง แยกย้ายกันนั่งกึ่งนอนพักเอาแรงไปด้วยความเมาอย่างแสนสาหัสกันทุกนาย

รถไฟวิ่งมาจนถึงรุ่งเช้าจวนสาย พวกเราต่างคนต่างปลุกให้ตื่นเตรียมตัวลงสถานีเป้าหมาย สอบถามพนักงานคีบตั๋วได้ความว่าอีกสามสถานีก็จะถึง**งสถานีโคกโพธิ์**แล้วให้เตรียมตัวได้ พวกเราพากันงงว่าทำไมต้องลงโคกโพธิ์ ในเมื่อในตั๋วรถไฟระบุว่าปัตตานี พอได้รับคำชี้แจงว่าลงที่นี่แล้วต่อรถยนต์ไปอีกราว 30 กม. ถึงปัตตานี ส่วนพวกเราลงแค่**ค่ายอิงคยุทธบริหาร ต.บ่อทอง อ.หนองจิก จ.ปัตตานี** ไปแค่ครึ่งทางก็ถึงแล้ว เมื่อรถไฟถึงที่จอดสถานีเป้าหมาย พวกเราก็ช่วยกันขนสัมภาระลงที่ชานชาลากันอย่างเร่งรีบโกลาหล ไม่งั้นจะไม่ทันรถไฟออก เมื่อลงมาต่างเหนื่อยหอบแฮ่ก ๆ กันเหมือนหมาป่วย แถมยังมีอาการเมาค้างจากเมื่อคืนกันอยู่นิด ๆ กะว่าเย็นนี้คงได้ถอนกันอีกรอบ เรากวาดสายตาไปรอบ ๆ สถานีรถไฟ พบเห็นแต่ผู้คนแต่งตัวกันแปลก ๆ ไม่เหมือนคนทั่ว ๆ ไป ผู้ชายนุ่งโสร่ง

งู เทิง โต ระ เล็ก เผ่า

ลายตาหมากรุก สวมหมวกแขก ผู้หญิงมีผ้าคลุมหัวปิดหน้าตา พูดจากันด้วยภาษาแปลก ๆ แตกต่างกับพวกเรา ต่างเดินวิ่งกันขวักไขว่ไปทั่วเต็มสถานีรถไฟ ตอนแรกเราคิดว่าถูกส่งมารับราชการในต่างประเทศเสียอีก (อิอิ) ปู้น ๆๆ ขบวนรถไฟเริ่มเคลื่อนออกอย่างช้า ๆ ไปยังสถานีถัดไปคือ ยะลา พร้อมทั้งได้นำชายชรา (เอ้ย) ชายหนุ่ม**ร่างเล็ก**หน้าตาสดใสแต่ **"ไข่เต็บ"** คือ**นายเลาะห์**ไปส่งต่อที่สถานียะลาอย่างคนเดียวเดี่ยวโดด

รถไฟขบวนนั้นได้ทิ้งชายหนุ่มขี้เมา 5 นายไว้ที่ชานชาลาสถานีโคกโพธิ์อย่างงง ๆ ว่านี่พวกกูจะไปไหนกันต่ออย่างไรกันแน่ ทันใดนั้นมีเสียงรายงานตัวดังมาจากด้านหลังกลุ่มพวกเราว่า **"สวัสดีครับ ผู้หมวดจบใหม่ มารายงานตัวที่นี่ใช่ไหมครับ"** จ่าหนวดเฟิ้มท่าทางทะมัดทะแมงหุ่นนักกล้ามล่ำสันทำท่าวันทยหัตถ์เข้มแข็ง รายงานตัวพร้อมเชิญพวกเราขึ้นรถกระบะชนิดตอนเดียวเปิดประทุนไร้หลังคาสีเขียวทหารสภาพเก่า ๆ ผุ ๆ นิดหน่อย จอดรอสงบนิ่งอยู่ด้านหลังสถานี พิจารณาดูแล้วเป็นรถดัทสันรุ่นช้างเหยียบป้ายทะเบียนกงจักร คนหนึ่งในนั้นตะโกนบอกจ่าไปว่า **"จ่า ๆ มาช่วยขนของขึ้นรถหน่อยสิ" นายด้วง**นั่นเอง เขาได้แสดงความเป็นผู้นำสั่งการจ่าทันที จ่ารับคำสั่งพร้อมกับมาช่วยขนของขึ้นรถอย่างแข็งขันจนหมด

ก่อนขึ้นรถกระบะ**นายเผ่า**นึกขึ้นได้ว่า**ลืมกระบี่**เอาไว้บนชั้นวางของตู้รถไฟยังไม่เอาลงมา จึงได้รีบไปบอกนายสถานีโคกโพธิ์ให้แจ้งสถานียะลาช่วยเอาลงให้ด้วย โดยฝากไว้กับ**นายเลาะห์**นั้นแหละ แล้วรีบกลับมาสมทบกับเพื่อน ๆ กระโดดขึ้นท้ายรถกระบะที่จ่าคนนั้นขับมุ่งออกไปสู่เป้าหมายทันที

เราต่างคนต่างนั่งเงียบกันมาในกระบะท้ายรถที่จ่าขับมุ่งไปข้างหน้า โดยนั่งปะปนกันมากับลังแม่โขงใส่ของสัมภาระ สายลมปะทะใบหน้าช่วยให้ค่อยสดชื่นขึ้นมาอีกหน่อย นี่ก็จวนจะสิบเอ็ดโมงเช้าแล้วเพิ่งมาถึงปลายทางกัน รถไฟเสียเวลาราวหนึ่งชั่วโมงได้ กำลังนั่งฝันหวานกันเพลิน ๆ เมาก็เมา เพลียก็เพลีย จู่ ๆ รถกระบะที่วิ่งมาดี ๆ เครื่องเกิดดับกะทันหัน จอดสงบนิ่งริมข้างทาง จ่าลงมารายงานว่า **"รถเสียครับ ขอให้พวกเราลงเดินกันไปเองพลาง ๆ ก่อนไม่ไกลเดี๋ยวก็ถึง สัมภาระเอาไว้บนรถก่อน ผมจะรอที่รถ รอช่างมาซ่อมอีกนาน"** เราต่างบ่นอุบ **"ไอ้เห้ ซวยฉิบหายพวกกู"** ไม่มีทางเลือกต้องเดินนับก้อนกรวดไปเรื่อย ๆ จนมาถึงประตูทางเข้าค่ายอิงคยุทธบริหาร เจอรุ่นพี่มารอรับสองสามคน จำได้ว่าเป็นพี่รุ่น 16 มี **พี่สนอง คงยั่งยืน** (ตัวแดก 4/3)// **พี่หนวด รังสรรค์ สงวนแสง** // และพี่รุ่น 17 อีกคน

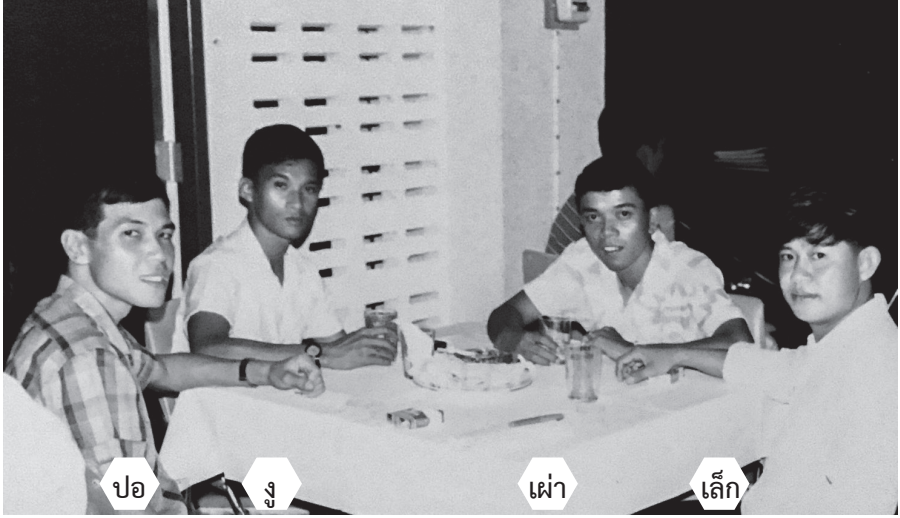

จำไม่ได้ แต่งชุดฝึกครึ่งท่อนทุกคน พวกเราต่างดีใจที่พี่เขามาต้อนรับพร้อมหน้าพร้อมตา อบอุ่น จึงแจ้งพี่เขาไปว่ารถเสีย จ่าเขาให้เดินกันมาเอง พี่ ๆ เขาบอกว่าดีแล้ว ถ้างั้นพวกเราต้องปฏิบัติตามธรรมเนียมของค่ายนี้ คือจะพาพวกเราไปแนะนำสถานที่กันก่อน สั่งให้จัดเป็นแถวตอนเรียงสอง **"วิ่งหน้าวิ่ง"** ตามพี่ ๆ เขาไปเรื่อย ๆ จนรอบค่าย วกขึ้นเขาอิงคยุทธลงห้วยครบถ้วน ราวชั่วโมงได้แทบตาย **"อ้วก ๆๆๆๆๆ"** เกือบคายของเก่าพี่เขาเลยพาเข้าที่พักเป็นเรือนรับรองชายโสดเหลืออยู่เพียงสองห้องล้วน ๆ ไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกอะไรเลย เรา 5 คน พักรวมกันไปก่อน คืนนั้นเราใช้กระดาษหนังสือพิมพ์ปูนอน หนุนลังกระดาษนอนไปก่อนในช่วงวันแรก ๆ อนิจจาชีวิต 555

ตอนหัวค่ำผู้พัน **พี่เถื่อน (พ.อ. สาโรจน์ รบบำรุง** ผบ.ร.5 พัน.2 จปร.11) จัดเลี้ยงต้อนรับนายทหารใหม่ เชิญพี่ ๆ ทั้งหมดทั้งในปกติและสนามมาร่วมราว ๆ 20 กว่าคนได้ (มีตั้งแต่ ตท.1 - 19) นั่งโต๊ะยาว โดยนายทหารใหม่นั่งสอดแทรกไปทั่วทั้งโต๊ะ ได้ทำความรู้จักกับพี่ ๆ เขา หน้าที่หลักคือคอยชงเหล้าแจกพี่ ๆ เขารอบทิศทาง แบบสเตอริโอมัลติเพล็กซ์สี่แชลแนล ผู้พันตะโกนถามว่า **"เฮ้ย เมื่อเช้ามีใครไปรับไหม"** เราตอบว่า **"มีจ่าไปรับครับ"** แกถามว่า**จ่าคนไหนวะ**พี่ๆหลายคนเริ่มหัวเราะขำๆพวกเราทันใดนั้นแกชี้ไปที่พี่บัง **(ร.อ. มนตรี อุมารี ตท.13) ว่าจ่าคนนี้ใช่ไหม** เราจ้องหน้าแกอย่างพินิจพิเคราะห์ดูคุ้น ๆ แฮะ แต่ว่าตอนนี้พี่เขาไม่มีหนวดเคราเหมือนเมื่อเช้านี้ ทุกคนหัวเราะเยาะเราเฮลั่น **"ไอ้บังเอ็งไปหลอกน้องเขาเสียแล้ว 555"** เราเขินอายจนหน้าแตกยับเยิน ยิ้มเจื่อน ๆ นึกในใจว่า **"พวกกูถูกหลอกแดกตั้งแต่วันแรกเสียแล้ว"** *เฮ้อ !!! ชีวิตหนอชีวิตช่างน่าเพลียจริง ๆ*

(มีต่อฉบับหน้า)

สนทนา (ทำ) กับสุนทโรภิกขุ

โดย ล้วน 19

"ยาดีมีประโยชน์เมื่อกิน ธรรมะดีจะมีประโยชน์ต่อเมื่อปฏิบัติ" *(หลวงตามหาบัว)*

อ่านแล้วนึกถึง**พี่สัจจะ**หรือ**คณิศรเซเล็บ**ของรุ่น (คนหนึ่ง) ที่วันนี้แทบไม่น่าเชื่อว่าจะหันเข้าวัดตั้งแต่ก่อนบวชจนโกนศีรษะห่มจีวรบวชเป็นภิกษุยาวถึงออกพรรษาปีนี้ **ที่วัดชัยชุมพล อ.ทุ่งสง จ.นครศรีธรรมราช** เพื่อน ๆ คงสาธุ ๆ ด้วยกัน

บวชนี่ไม่ใช่เรื่องง่ายสนุกต้องมีความอดทนสูงมาก ลองถามตัวพวกเราเองถ้าจะบวชยาวเข้าพรรษาคงคิดหนักเหมือนกัน หลวงพี่สัจจะเองก็ยังยอมถึงกับบอกว่าเหมือนเป็น**นักเรียนใหม่**ถูกซ่อมยังไงอย่างนั้นเอาแค่เดินบิณฑบาตไหนจะเท้าเปล่าเดินไปเขย่งไป แถมศรัทธาญาติโยมใส่บาตรแบบเต็ม ๆ ทั้งน้ำเป็นขวด กล้วยเป็นหวีและอื่น ๆ ไม่รับก็ไม่ได้หลบก็ไม่ดีเจอทุกวัน **นิ้วแทบล็อก เหงื่อซก**กล้ามขึ้นเหมือนกัน

ถือว่าหลวงพี่ฝึกขันติและความเพียรผ่าน แต่กว่าจะผ่านก็มีศิษย์ตัวน้อยเดินตามเข้า ๆ ค่อยดีขึ้นหน่อย ที่ผ่านมาเดินรับบาตรไปท่อง **พุทโธ** ไปจนกลับถึงวัด

เรื่องนั่งสวดมนต์นี่ก็ไม่ธรรมดากว่าจะผ่านทำวัตรเช้าเย็นแต่ละวัน ยิ่งวันพระไม่ต้องพูดถึงสวดมนต์นั่งสมาธิยาวต้องท่อง

ในใจปวดหนอ ๆ เอาจนหายได้เหมือนกันสรุปว่าผ่านหลักสูตรนักเรียนใหม่อีกรอบ อยู่วัดนี่หลวงพี่เป็นพระใหม่หรือไม่ใหม่ไม่รู้แต่มีกิจนิมนต์ก็ต้องทำ อันนี้ได้ย่องไปเห็นชัด ๆ เจน ๆ จึงขอซูฮกหลวงพี่ที่สวดมนต์เสียงดังฟังชัดน่าศรัทธาไม่เสียชื่อพระเป็นทหารเก่าขอคอนเฟิร์ม

ส่วนกฎิที่พักก็ธรรมดาหลวงพี่บอกว่าที่จริงคนเราแค่นี้ก็อยู่ได้อย่างมีความสงบสุขแล้ว ได้เห็นได้ฟังแล้วก็อนุโมทนาสาธุไปกับความตั้งใจมุ่งมั่นในการปฏิบัติของหลวงพี่ที่ขอบวชตลอดพรรษาปีนี้ เพื่อน จปร.30 รับบุญกุศลด้วยกัน

สังฆัง สะระนังคัจฉามิ สาธุ สาธุครับ

“โครงการ
คนไทยพันธุ์ใหม่ คิดดี ทำดี”

เรียกสั้น ๆ “กองทุนคิดดีทำดี” สโลแกน “คิดดี ทำดี ทำบุญทุกวัน”

(โดยเพื่อน เตท)

วัตถุประสงค์สำคัญ

1. สนับสนุนกิจการด้านการศึกษา วัฒนธรรมประเพณี เช่น ทุนการศึกษา เครื่องสีข้าวชุมชน จัดหาเครื่องกรองน้ำ อาคารบ้านของพ่อ รวมถึงกิจกรรมวันแม่ เพื่อสร้างสายใยรักในครอบครัว เป็นฐานจิตใจแก่คนไทยทั้งประเทศ

2. สนับสนุนด้านการรักษาพยาบาล การบริจาค เครื่องมือแพทย์ บริจาคโลหิต บำรุงโรงพยาบาล การให้ทานชีวิต เช่น ปล่อยปลา ไถ่ชีวิตโค กระบือ บริจาคโลงศพ บริจาคเครื่องกระตุกหัวใจ (AED) ควบคู่กับการฝึกปั๊มหัวใจช่วยชีวิต (CPR)

3. สนับสนุนกิจการทางศาสนาพัฒนาจิตใจ เช่น ทาน ใส่บาตร ถวายสังฆทานทุกวัน รักษาศีลตามกำลังตามหน้าที่การงาน และสวดมนต์ไหว้พระ ปฏิบัติสมาธิ แผ่เมตตาจิต อภัยทาน และสันติภาพทั่วโลก

สรุป

การดำเนินงานที่ผ่านมาล้วนเป็นกิจกรรมดี ๆ เพื่อสังคม กระทำในนามเพื่อน 1935 (ไม่เป็นทางการ) ตามภาพประกอบ เพื่อนที่สนใจ แวะทำบุญ/เยี่ยมเยียนกันได้ @**ที่ตั้งโครงการ** : เลขที่ 283 หมู่ 9 ต.ฟากห้วย อ.อรัญประเทศ จ.สระแก้ว 27120 โทร. 084-6797321 มีที่พักแรม (4 ห้องแอร์) ในวัดทุ่งสว่างอารมณ์เย็น อ.อรัญประเทศ จ.สระแก้ว นะครับ

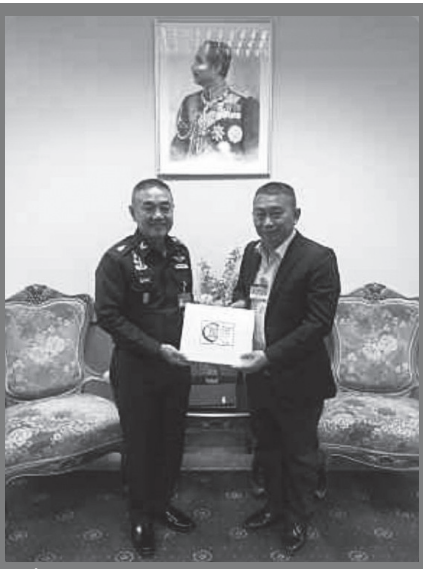

ปีที่ 1 *(2560 - 61) กองทุนคิดดี ทำดี สนับสนุน รร.บ้านแสนสุข อ.อรัญประเทศ จ.สระแก้ว โดยพี่นะ พี่จ้อน พี่เจอรี่ และเพื่อน ๆ 1935 ร่วมสนับสนุน ปัจจุบันนี้ รร.บ้านแสนสุข เป็น รร.ตัวอย่างในการพัฒนาและเป็นที่ดูงานของ รร.ทั่วประเทศ*

ปีที่ 2 *(2562) สนับสนุน รร. บ้านอูตูมใต้ ดอยอมก๋อย จ.เชียงใหม่ ที่ เพื่อน 1935 นำโดย พล.ต. ภูวนัย ไตรภูวนารถ (พี่ไก่ แรงเจอร์) สร้างไว้ต่อยอดสนับสนุนเครื่องปั่นไฟ ใช้ในการเรียนการสอน ของ รร. รอบนี้ พล.ต. จิตติวัศร์ ศรสุวรรณ์ (พี่ติโน่) สนับสนุน จัดหา ไปส่งที่ดอยอมก๋อย ด้วยตนเองครับ ส่วนผู้บริจาคเพื่อน ๆ 1935 หลาย ๆ ท่านร่วมทุกครั้งครับ*

ปีที่ 3 *(2562 - 2563) พี่เป้ง เสธ.ทบ. กรุณา สนับสนุน อีก 2 รร. คือ รร.บ้านหันทราย (สระแก้ว) และ รร. วันครู (นครนายก เมื่อ 7 ส.ค. 63)*

และ ***ปีที่ 4*** *ตามแผนที่วางไว้ (3 - 7 ธ.ค. 63) หากสถานการณ์โควิด-19 ไม่รุนแรง หรือระบาดซ้ำ คณะจิตอาสาจะขึ้นดอยอมก๋อย จ.เชียงใหม่ ในช่วงเย็นวันที่ 3 ธ.ค. พักบนดอย 2 คืน วันที่ 4 - 5 เลี้ยงอาหารเด็กดอย สร้างกิจกรรมรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ จุดเทียนถวายพระพร (เปลี่ยนธงชาติผืนใหม่ให้ทุกปี) เพื่อนท่านใดชอบแนวผจญภัย อากาศบนดอย 11 องศา สดชื่นมากครับ ประสานมาได้ครับ*

หลังเกษียณคงว่างแล้ว มาเขียนบันทึกกันเถอะ

(โดย admin ปี๊ด)

หลังเกษียณเพื่อนหลายคนคงมีเวลาว่างในการ **“ใช้ชีวิตที่เหลือได้อย่างคุ้มค่า หลังจากที่ต้องดิ้นรนทำมาหาเลี้ยงชีวิตมานาน”** หลายคนก็เลือกที่จะไปเที่ยวเพื่อเก็บเกี่ยวประสบการณ์ใหม่ ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ หลายคนก็นัดเพื่อนเล่นกอล์ฟ กินเลี้ยงสังสรรค์เป็นครั้งคราว หลายคนก็หันมาทำธุรกิจตอนแก่ หลายคนก็เลือกที่จะทำสวนทำไร่ และหลายคนก็เลือกที่จะอยู่บ้านเลี้ยงหลาน

เพื่อน ๆ หลายคนที่ผมได้พบมักจะชอบเล่าเรื่องราวเก่า ๆ ให้ผมฟัง โดยเฉพาะประสบการณ์การทำงาน ตั้งแต่สมัยร้อยตรี ร้อยโท จนกระทั่งถึง พลเอก ซึ่งผมเห็นว่ามันเป็นเรื่องราวที่มีคุณค่ามาก แต่วันหนึ่งเรื่องราวเหล่านี้ ก็จะเลือนหายไปพร้อมกับผู้เล่าเอง ผมได้แนะนำเพื่อนหลายคนให้เขียนบันทึกไว้ เพื่อให้คนอื่น ๆ ได้อ่าน ได้ฟัง โดยเฉพาะลูกหลานของตัวเอง หรือคนรุ่นหลังที่อาจสนใจเรื่องราวในสมัยนั้น ๆ นำมาพิจารณาใช้ประโยชน์ในชีวิตปัจจุบันได้

การบันทึกเป็นเครื่องมือหนึ่งในการจัดการความรู้ (Knowledge Management) เพื่อไม่ให้ความรู้สูญหายไปกับความตายของตัวเอง มีคำกล่าวว่า

“คนไทยไม่ชอบการบันทึก”

เห็นจะจริง ความรู้หรือภูมิปัญญาของคนไทยในสมัยก่อนจึงสูญหายไปมาก แม้แต่ประวัติศาสตร์ของชาติไทยเอง บางครั้งก็ยังต้องเรียนรู้จากบันทึกของชาวต่างชาติเป็นสำคัญ

ในบทความสั้น ๆ นี้ผมขอแนะนำให้เพื่อน ๆ ใช้เวลาว่างลองหันมาเขียนบันทึกเรื่องราวหรือบทความดูอย่ากลัวว่าเขียนแล้วจะไม่มีคนอ่าน (อย่างน้อยเราก็ได้อ่านเอง)

หลักการเขียนบันทึกหรือบทความ

การเขียนบันทึกหรือบทความมีหลักเช่นเดียวกับการเขียนเรียงความ แบ่งโครงเรื่องออกเป็น 3 ตอน คือ นำเรื่อง (ความนำ) เนื้อเรื่อง (ดำเนินเรื่อง) และจบเรื่อง (ลงท้าย สรุปความ) โดยการเขียนบทความควรคำนึงถึงหลักต่าง ๆ ดังนี้

1. การเลือกเรื่องเลือกจากเรื่องที่ตนเองสนใจหรือได้สัมผัสและมีประสบการณ์ตรงจากการปฏิบัติงาน เป็นเรื่องที่คนน่าจะสนใจให้ข้อคิดและเป็นประโยชน์ เช่น การทำงานใน 3 จังหวัดภาคใต้ การทำงานด้านเศรษฐกิจพอเพียง การสู้รบในอดีต เป็นต้น

2. การรวบรวมเนื้อหาเพื่อน ๆ ควรสืบหาข้อมูลให้ชัดเจน อาจสืบค้นไปถึงแหล่งต้นกำเนิด การสัมภาษณ์ การอ่านเอกสาร ทดลอง ปฏิบัติ จนคิดว่าเป็น

หลักฐานที่น่าเชื่อถือได้ ควรระบุที่มาของข้อมูลหรือเอกสารอ้างอิงเอาไว้ด้วยก็จะดี

3. การกำหนดจุดมุ่งหมายเฉพาะการเขียน เลือกสำนวนการเขียนให้ตรงกับเรื่องว่าต้องการให้ผู้อ่านได้รับอะไรทำอะไรและคิดอย่างไร เป็นต้น

4. การวางโครงเรื่อง ควรวางโครงเรื่องให้ตรงจุดประสงค์ที่ตั้งไว้กำหนดวิธีการเขียนและการดำเนินเรื่องให้สอดคล้องต้องกัน

5. การตั้งใจเขียนให้ได้เนื้อหาสาระ อ่านเพลินใช้ภาษาแจ่มแจ้ง เร้าใจชวนให้ติดตามใช้เหตุผลที่น่าเชื่อถือในการเสนอทัศนะ

6. ทบทวนดูสาระของเรื่องว่าตรงกับชื่อเรื่องที่ตั้งไว้หรือไม่ ครอบคลุมหมดหรือยัง ถ้าไม่ตรงไม่ครอบคลุมก็ควรแก้ไข

ลงมือเขียน (Just Do it)

เมื่อเขียนเสร็จแล้วควรเก็บไว้สักสองสามวันแล้วนำมาอ่านตรวจทานอีกครั้ง เพื่อหาทางปรับปรุงให้ดีขึ้นหรืออาจให้คนใกล้ชิดลองอ่านบันทึกหรือบทความของเราแล้ววิจารณ์ก็ยิ่งดี

ถึงตอนนี้แล้วเพื่อน ๆ ลองเริ่มลงมือเขียนเลยครับ เริ่มต้นจากการเขียนบทความสั้น ๆ ในโซเชียลมีเดียที่ตัวเองใช้อยู่ก่อนก็ได้ซึ่งเห็นหลายคนก็มักทำอยู่แล้ว เช่น ในเฟซบุ๊กในไลน์ลองฝึกเขียนเรื่องราวที่อยู่รอบ ๆ ตัวเราก่อนก็ได้ เช่น ร้านอาหารที่เราไปกิน สถานที่ที่เราไปเที่ยวทัศนะส่วนตัวในเรื่องที่เราสนใจ เป็นต้น อย่ากลัวว่าจะไม่มีคนอ่านให้เพื่อนคำนึงว่า **“นี่คือการบันทึกเรื่องราวของตนเอง”** การหมั่นเขียนบทความเรื่อย ๆ บ่อย ๆ ผมเชื่อว่าเพื่อนแต่ละคนจะมีสไตล์การเขียนของตัวเองและจะค่อย ๆ พัฒนาขึ้นไปเองทั้งสำนวน โวหารและแง่คิดต่าง ๆ อีกหน่อยอาจจะเป็นนักเขียนระดับแถวหน้าได้เลยทีเดียว

นอกจากเขียนในโซเชียลมีเดียแล้ว หากผู้เขียนต้องการรวบรวมบทความให้เป็นเรื่องเป็นราวแนะนำให้ลองใช้บริการ “เว็บบล็อก” ดูเว็บบล็อกเขียนบันทึกได้ง่าย ไม่ซับซ้อนไม่ต้องมีความรู้ทางคอมพิวเตอร์อะไรมากมายนัก สามารถเขียนบันทึกได้ไม่จำกัดเรื่อง มีทั้งบริการฟรีและเสียเงิน เว็บบล็อกที่ผมใช้เขียนอยู่นี้คือ Blogger ของ Google ไม่เสียค่าใช้จ่าย ลองสมัครดูได้ที่ www.blogger.com

เสียดายประสบการณ์ดี ๆ ที่เพื่อน ๆ ได้สั่งสมมา ที่เชิญชวนให้เพื่อน ๆ ทุกคนมาเขียนบันทึกนั้น เพราะผมเสียดายประสบการณ์ดี ๆ ที่เพื่อน ๆ ได้สั่งสมมาเมื่อตอนทำงาน หากเพื่อน ๆ ทุกคนได้ลองเขียนแล้วจะมีความรู้สึกว่าตัวเองมีสาระและมีคุณค่ามากขึ้นเรื่องราวหลากหลายที่แต่ละคนได้พบประสบทั้งในอดีตและปัจจุบันหากมีการเขียนหรือการบันทึกไว้ทุกเรื่องล้วนมีประโยชน์ในตัวของมันเอง อย่างน้อยก็มีประโยชน์ต่อตัวเพื่อน ๆ ที่เป็นผู้เขียนเองต่อมาก็อาจเป็นประโยชน์ต่อครอบครัวเพื่อนฝูง คนใกล้ชิดหรือผู้ที่สนใจในเรื่องที่เราบันทึกนั้น ๆ ลองดูนะเพื่อน เริ่มเลย...

ท่องเที่ยวจอร์เจีย

(โดย แก๊งสามเกลอ)

สวัสดีครับเพื่อน จปร.30 ทุกท่าน ก็ได้มาถึงตอนที่ 2 ของ 3 เกลอตะลุยจอร์เจียกันแล้วนะครับ

ต้องขอขอบคุณกระแสตอบรับของตอนที่ 1 ในตอนที่ 2 นี้ผมจะแจงรายละเอียดค่าใช้จ่ายของการเดินทางครั้งนี้ตลอดจนรูปภาพเพื่อน 4 ขาของเราและแล้วก็มาถึงจุดหมายสุดท้ายของการเดินทางมาถึงจุดหมายปลายทาง คือเมืองบาตูมีเมืองตากอากาศริมทะเลดำที่พวกเราเคยเรียนสมัยมัธยม ตอนนี้ผมได้มีโอกาสได้เห็นทะเลดำจริง ๆ เมืองบาตูมีเป็นเมืองใหญ่อันดับสองรองจากเมืองทบิลิซี เป็นเมืองเก่าแก่ตั้งแต่ยุคกรีกโรมันและเป็นเมืองท่าที่ค้าขายในสมัยโบราณ เป็นเมืองที่มีชายแดนติดกับประเทศตุรกี ทำให้พลเมืองของเมืองนี้ รูปร่างหน้าตาค่อนข้างไปทางตุรกี เราพักที่บาตูมี 3 คืน 2 วัน คือวันที่ 24 ถึงวันที่ 26 ก.พ. 63 ก็เหมือนเดิมครับเราเดินเที่ยวชมเมือง หาของกินดูพิพิธภัณฑ์ แต่มีอยู่วันหนึ่ง ฝนตกหนัก พวกเราแก๊ง 3 เกลอ ก็เดินตากฝนเดินอยู่ในเมืองเงียบ ๆ ซึ่งผู้คนก็อยู่แต่ในบ้าน ในวันที่ 27 พวกเราก็นั่งรถไฟจากบาตูมีกลับทบิลิซีใช้เวลา 5 ชั่วโมง และนอนที่ทบิลิซี 1 คืน วันที่ 28 เวลา 23.00 เราก็เดินทางออกจากจอร์เจียโดยสายการบิน Air astana และเราเปลี่ยนเครื่องกลับกรุงเทพฯ อีก 24 ชั่วโมงที่

เมืองอัลมาตี ประเทศคาซัคสถาน เป็นประสบการณ์ที่ผมยอมรับว่า ผมไม่เคยต้องรอเปลี่ยนเครื่องที่สนามบินนานถึง 24 ชั่วโมง ก็ทำให้เราได้มีประสบการณ์เพิ่มขึ้นว่า การนั่งรออยู่ในสนามบินแล้วมันน่าเบื่อขนาดไหน จนนั่งเครื่องบินถึงสุวรรณภูมิ วันที่ 1 มี.ค. เวลา 08.30 โดยสวัสดิภาพ และเรื่องราวการเดินทางของแก๊ง 3 เกลอ ก็จบลงด้วยดี แต่จริง ๆ แล้วมีรายละเอียดเยอะ ซึ่งผมอยากเล่าให้ฟังแต่ด้วยปัจจัยเวลา ขอเล่าแบบย่อ ๆ ให้เพื่อนฟัง

สุดท้ายก็มีเกร็ดเล็กเกร็ดน้อยมาบอกให้เพื่อน ๆ ทราบ ดังนี้

ประการแรก ประเทศจอร์เจียคนไทยไม่ต้องขอวีซ่าสามารถอยู่ได้ 1 ปี

ประการที่ 2 ค่าครองชีพถูกมาก ๆ ค่าใช้จ่ายที่ผมไป ไม่รวมตั๋วเครื่องบิน (ค่าเครื่องบินไปกลับประมาณ 20,000 บาท) ให้ผมลงขันกันคนละ 16,000 บาท รวมทุกอย่างแล้ว มีค่าที่พักค่าเดินทาง ค่าอาหาร ค่าเข้าชมพิพิธภัณฑ์ ทุกอย่างตลอด 12 วัน

ประการที่ 3 ค่าโดยสารรถราคาถูกมาก เป็นค่ารถเมล์ ค่ารถไฟใต้ดิน ราคาคนละ 0.5 ลารี หรือประมาณ 6 บาทไทยตลอดสาย สำหรับการนั่งแท็กซี่ผมก็ใช้ app ชื่อว่าโบลท์ (bolt) คล้าย ๆ เหมือน Grab บ้านเรา ซึ่งค่าเดินทางถูกมาก วันสุดท้ายผมนั่งจากที่พักมาที่สนามบินราคา 15 ลารี แต่ตอนเข้ามาโดยแท็กซี่สนามบินก็ราคา 30 ลารี จะเห็นว่าถูกกว่าครึ่งต่อครึ่ง

ประการที่ 4 ประเทศนี้ผู้หญิงสวยมากช่วงที่อยู่ที่ทบิลิซี ผมนั่งรถไฟใต้ดินทุกวันเจอสาว ๆ ในรถไฟใต้ดินต้องบอกว่าทุกคนเป็นดาราบางแบบได้เลย แต่ต้องอย่าเกิน 25 นะครับ ถ้าเกินหน้าตาจะคล้ายแม่มดที่เราเคยดูในหนังสือนิทานสมัยเด็ก ๆ

และเด็กสาว ๆ จะพูดภาษาอังกฤษได้ เพราะหลังปี 1991 โซเวียตล่มสลาย จอร์เจียเป็นอิสระและได้เปลี่ยนการปกครองเป็นระบอบประชาธิปไตย มีประธานาธิบดีเป็นประมุข ความเจริญทางฝั่งยุโรปตะวันตกเข้ามาแล้วคนรุ่นใหม่จะพูดภาษาอังกฤษได้

ประการที่ 5 สุนัขเยอะมาก ไปที่ไหนก็เจอแต่สุนัข ขนาดที่สนามบินแห่งชาติยังมีสุนัขเป็นสุนัขจรจัด แต่เนื้อตัวสะอาดแล้วก็มีชิปฝังอยู่ที่หัวทุกตัว

ประการที่ 6 คอนโดมิเนียมที่นี่ 50 ตารางเมตร ราคา 30,000 ดอลลาร์ คิดเป็นเงินไทยประมาณ 900,000 บาท สำหรับคนต่างชาติสามารถซื้อได้ถ้าเพื่อนสนใจมีเงินเหลือใช้อยากมีบ้านพักตากอากาศที่เมืองนอกก็สามารถซื้อได้ รถยนต์ยุโรปหรูราคาประมาณ 150,000 บาทเท่านั้น

ประการที่ 7 ทุกคนที่นี่เป็นมิตร ไม่มีพวกล้วงกระเป๋าเหมือนที่ปารีสแต่ก็เหมือนทุกประเทศคือ แต่ละภูมิภาคจะมีคนในภูมิภาคซึ่งเป็นคนละเชื้อชาติกัน ที่ทบิลิซีจะมีประชากรลักษณะเหมือนฝรั่งคือหน้าตาออกไปทางพวกรัสเซีย

ส่วนเมสเทีย จะมีเป็นคนประจำถิ่นเขาอยู่จะเรียกตัวเองว่า พวกสวานี อย่างที่ผมเคยเล่าให้ฟัง และบาตูมีก็เป็นเมืองซึ่งติดกับตุรกี ซึ่งหน้าเหมือนพวกแขกขาว ทั้ง 3 เมือง 3 พื้นที่ก็จะมีผู้คนวัฒนธรรมและภาษาของตัวเอง สำหรับคนแก่ที่อายุเกิน 30 พูดภาษาอังกฤษไม่ได้เราต้องใช้ Google ช่วยแปลแต่ก็ไม่ใช่อุปสรรคในการเดินทางครั้งนี้

ที่จริงแล้วผมมีรายละเอียดมากกว่านี้ แต่ขอพอเท่านี้ก่อนนะครับ และขอบคุณเพื่อน ๆ ทุกท่านที่ได้อ่านบทความของผมจนจบ

ของฝาก

ท้ายฉบับ

1. บิ๊กจ๊อด แจ้งภารกิจแรก ๆ ของทหารผ่านศึกนอกประจำการ ที่ได้รับบัตรชั้นที่ 3 แล้ว ควรรีบทำหลังเกษียณ คือ

1.1 **การขอสิทธิส่วนลดค่าไฟฟ้า 40 หน่วย** ติดต่อขอหนังสือรับรองสิทธิได้ที่ อผศ. ส่วนกลาง หรือ ผศ.เขต ที่ตั้งอยู่ในภูมิลำเนา จากนั้นนำหนังสือรับรองสิทธิไปยื่นต่อ กฟน. หรือ กฟภ. ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด หากมีข้อสงสัยติดต่อสอบถามที่จุดบริการแบบจุดเดียวเบ็ดเสร็จ อผศ. อาคารเฉลิมพระเกียรติ ชั้นที่ 1 โทร. 0-2354-8587 ต่อ 41251, 41252 หรือสอบถามที่ คุณสุวิทฯ โทร. 08-9458-0328

1.2 **การสมัครเป็นสมาชิกฌาปนกิจ** สงเคราะห์ **อผศ.** รับสมัครอายุไม่เกิน 65 ปี (หักศพละ 1.50 บาท เฉลี่ยเดือนละไม่เกิน 300 บาท เมื่อเสียชีวิตลูกเมียจะได้รับเงินประมาณ 230,000 บาท (ทบ. ประมาณ 190,000 บาท)

ข้อดี - เป็นสมาชิกตอนแก่ (65ปี) มีเวลาถูกหักเงินไม่มากนัก แต่ได้รับเท่ากับ หรือมากกว่า ทบ. (ทบ. หักเงินตั้งแต่เดือนแรกที่บรรจุอายุน่าจะระหว่าง 23 - 35 ปี)

ข้อเสีย - “คนทำ ไม่ได้ใช้”

“อยากให้มาสมัคร ฌาปนกิจ อผศ. ครับ เพราะยังมีคนที่อายุเกิน 65 ปี ที่ไม่มีสิทธิสมัคร แต่อยากเป็นสมาชิกเยอะ

ดังนั้น ถ้ามีโอกาสแล้ว ไม่ควรปล่อยผ่านและขอให้คิดว่าเหมือนเป็นเงินสะสม หรือเงินช่วยงานศพเพื่อนทหารผ่านศึกฯ ด้วยกันครับ ได้ทำบุญด้วย วันหนึ่งเงินนั้นก็กลับมาคืนให้ครอบครัวเพื่อมาช่วยงานตัวเองด้วยครับ”

1.3 **การใช้สิทธิเบิกค่ารักษาพยาบาล** ครอบครัวละ **ปีละไม่เกิน 3,500 บาท** โดยต้องเป็นโรงพยาบาลของรัฐ หรือเอกชนก็ได้ ยกเว้นคลินิก ตัวอย่างเช่น ค่ายาบางตัวที่เบิกไม่ได้ให้ใช้ใบเสร็จรับเงิน (บิลค่ายา) เป็นหลักฐาน

2. บิ๊กหนุ่ย แจ้งมา เรื่องการส่งคืนเครื่องราชฯ อย่านิ่งนอนใจโดยเฉพาะเพื่อนที่เกษียณไปแล้ว ต้องตรวจสอบดังนี้

- **ตรวจสอบกับสำนักอาลักษณ์ฯ** ว่าตัวเรายัง**ค้างบัญชีส่งเครื่องราชฯ กี่รายการ** หากไม่ตรงกับ สบ.ทบ. บันทึก ต้องไปเขียนคำร้องที่ สบ.ทบ. ให้ จก.สบ.ทบ. ยืนยันไปยังสำนักอาลักษณ์เพื่อแก้ไขบัญชีในคอมพิวเตอร์ครับ

ตัวอย่างที่เจอกับตัวมาแล้วคือ สบ.ทบ. ลงหลักฐานว่า

“จม. และ ตม. ผมไม่ได้รับไป แต่ตรวจสอบสำนักอาลักษณ์ ผมยังไม่ได้คืน ผมจึงเขียนคำร้องถึง จก.สบ. ที่กล่าวไว้ข้างต้น และ สบ.ทบ. จะทำหนังสือยืนยันไปสำนักอาลักษณ์อีกครั้งหนึ่ง แบบนี้ชัวร์ที่สุด”

“จบข่าว”

“เพื่อนเก่า คือ อัญมณีที่เลอค่า”

(โดย ล้วน 19)

ตำแหน่ง ลาภยศ ชีวิต...สั้น แต่อุดมการณ์ความคิด...ยืนยาว

มันมีอยู่จริงในโลกใบนี้แม้แต่ในรุ่นของเราที่เพื่อนอาจเผลอลืมคิดไม่ถึงก็มีให้เห็น หากมองข้ามยศตำแหน่งไปจะเห็นใครบางคนที่ยืนถือธงอุดมการณ์ชูอยู่ข้างหน้านอกรั้วสีเขียว...**พันโท ศิรวิทย์ (บงกช) พรหมนิ่ม** เขาเพื่อนผู้มีความกล้าหาญยิ่งที่ตั้งใจถอดเครื่องแบบวางอนาคตว่าที่นายพลก้าวออกไปเดินตามแนวทางอุดมการณ์ในเส้นทางของตนที่น้อยคนนักจะหาญกล้าเช่นนั้น

บ่ายวันหนึ่งกลางเดือน ก.ค. 63 ท่ามกลางความพลุกพล่าน แอร์เย็นฉ่ำในศูนย์การค้าใกล้แยกอโศก สุขุมวิท **บงกช** นั่ง จยย. รับจ้างจาก **มศว** มาจิบกาแฟพูดคุยรื้อฟื้นความหลังอย่างมีความสุขพร้อมกับไม่ลืมแลกเปลี่ยนความคิดกันอย่างจุใจ ฟังแล้วเชื่อเลยเพื่อนคนนี้ยังคงเดินหน้าในอุดมการณ์ที่ส่วนหนึ่งได้รับการปลูกฝังมาครั้งเป็น นตท. และ นนร. อย่างไม่มีเปลี่ยน อาจเข้มแข็งกว่าเดิมด้วยซ้ำ ส่วนที่เปลี่ยนเห็นได้ชัดคือรูปร่างกล้ามเนื้อเป็นมัดน่าอิจฉา บนวิถีเรียบง่ายของชีวิตแต่ทรงคุณค่าในแบบฉบับของเขาอีกหนึ่งหน่อ จปร.30 **“การศึกษาไม่ได้ทำให้ผมยิ่งใหญ่ แต่ทำให้ผมรับใช้สังคมได้อย่างมีคุณภาพ...”**

บริษัท โปรแกรมดี จำกัด

25/7 หมู่ที่ 6 ตำบลปากพูน อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช
จังหวัดนครศรีธรรมราช 086-593-1860
Email : witthaya.p.pd@gmail.com
: joth14@gmail.com
Line : 0865931860
Web site : www.pd-it-solution.com

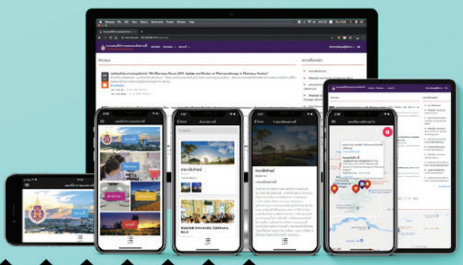

องค์กรที่ไว้ใจเรา

- กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค ๔ ส่วนหน้า
- กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรสวนรื่นฤดี กรุงเทพมหานคร
- มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ต.ท่าจิ้ว อ.เมือง จ.นครศรีธรรมราช
- มหาวิทยาลัยวลักษณ์ ต.ไทยบุรี อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช
- และอื่นๆ อีกหลายองค์กร

ความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง

บริษัท โปรแกรมดี จำกัด มีประสบการณ์การทำงานด้านเว็บไซต์และแอปพลิเคชั่น กว่า 9 ปี โดยพัฒนาระบบสารสนเทศให้ทั้งภาครัฐและเอกชน อีกทั้งยังบริการออกแบบเว็บไซต์ให้องค์กรด้วยเมนูมาตรฐาน ระบบจัดการเนื้อหา ระบบจัดการบุคคลากร ระบบจัดการรูปแบบของเว็บไซต์ และระบบสรุปสถิติข้อมูลเพื่อนำเสนอได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บริษัทมีความเชี่ยวชาญในการพัฒนาแอปพลิเคชั่นบนมือถือ (Mobile Application) นำเสนอข้อมูลหรือแอปพลิเคชั่นใช้งานภายในหน่วยงานที่รองรับทั้งระบบปฏิบัติการแอนดรอยด์ (Android) และระบบปฏิบัติการไอโอเอส (iOS) โดยพัฒนาบน Ionic Framework (Crossplatform) ที่มีประสิทธิภาพ และระบบบริหารจัดการข้อมูลด้วยเว็บไซต์ที่ได้มาตรฐาน

ผลงานที่ผ่านมาของ บริษัท โปรแกรมดี จำกัด

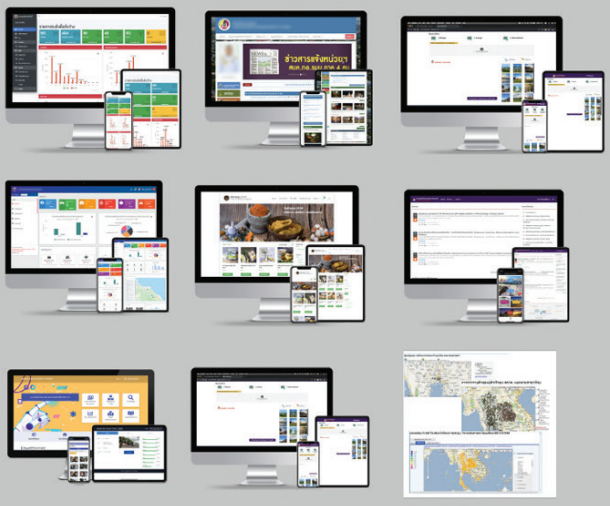

Website และ Application FRIENDS 1935

ระบบแผนที่นำทางและแนะนำสถานที่มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ จ.นครศรีธรรมราช

บริษัท โปรแกรมดี จำกัด จดทะเบียนจัดตั้งเมื่อ
วันที่ 23 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2553
ทะเบียนเลขที่ 0805553000338
ทุนจดทะเบียน 4,000,000.00 บาท

กรรมการของบริษัท

นายวิทยา พันดวง
ประสบการพัฒนาระบบสารสนเทศภาครัฐและเอกชน กว่า 10 ปี
ติดต่อ. 0865931860

พล.ตรี ภูวนัย ไตรภูวนาถ
ที่ปรึกษาการพัฒนาระบบสารสนเทศหน่วยงานภาครัฐ
ติดต่อ. 0941956453

วิสัยทัศน์ จปร.๓๐

"อยู่อย่างมีเกียรติ มีศักดิ์ศรี และสง่างาม ได้รับการยอมรับจากรุ่นพี่รุ่นน้องและบุคคลทั่วไปทุกหมู่เหล่า
มีความรักความสามัคคีอย่างเป็นปึกแผ่น มีการจัดสวัสดิการให้ความช่วยเหลือเพื่อนและครอบครัวอย่างทั่วถึง"